

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัย
เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัย
ของคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

A STUDY OF THE OPINIONS CONCERNING FACTORS
AFFECTING RESEARCH OF FACULTY MEMBERS
AT SRIPATUM UNIVERSITY

กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2549

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายงานการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย
ของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

A STUDY OF THE OPINIONS CONCERNING FACTORS
AFFECTING RESEARCH OF FACULTY MEMBERS
AT SRIPATUM UNIVERSITY

กมลทิพย์ ศรีหาเศษ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา 2549

หัวข้อวิจัย : การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ผู้วิจัย : นางสาวกมลทิพย์ ศรีหาเศษ
หน่วยงาน : สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีที่พิมพ์ : พ.ศ. 2550

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขนและวิทยาการพยาบาล จำนวน 179 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน การทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการวิจัยที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์พบว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงที่สุด รองลงมาคือปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย และปัจจัยด้านเวลา ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็น

ปัจจัยด้านเวลา: ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการและอายุการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านความรู้: ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกเพศ และตำแหน่งทางวิชาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสถานภาพ ระดับการศึกษา และ การทำผลงานวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยด้านการเงิน: ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์: ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย: ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และ การทำผลงานวิจัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย พบว่า ปัจจัยด้านเวลาส่งผลสูงที่สุด รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการเงิน และปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ตามลำดับ

คำสำคัญ: ปัจจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย การทำวิจัย การทำวิจัยของอาจารย์

Research Title : A Study of the Opinions Concerning Factors Affecting Research
of Faculty Members at Sripatum University
Name of Researcher : Miss Kamontip Srihaset
Name of Institution : Research Institute, Sripatum University
Year of Publication : B. E. 2550

ABSTRACT

The research objectives were: 1) to study the opinions concerning factors affecting Sripatum faculty members' research. 2) to compare the level of Sripatum faculty members' opinions concerning factors affecting faculty members' research. The participants of this research were regular faculty members in Sripatum University which has 179 faculty members from both department of Bangkan and Payathai. The research instrument was questionnaire, composing 5 factors affecting faculty members' research which were time factor, knowledge factor, budget factor, research equipment factor, and personnel research supporting factor. The research data was analyzed with descriptive statistics, t – independent test, and one – way analysis of variance. The research findings were as followed:

1. The Sripatum faculty members' opinions concerning factors affecting teachers' research in three high satisfied factors were knowledge factor, personnel research supporting factor, and time factor, respectively.

2. The findings of teachers' opinions comparison:

Time factor: the average of the opinion level is sorted by the academic position and duration of work were different at .05 level of statistical significance.

Knowledge factor: the average of the opinion level sorted by gender and academic position were different at .05 level of statistical significance. Married condition, education level, and research experience were different at .01 level of statistical significance.

Budget factor: the average of the opinion level sorted by gender was different at .05 level of statistical significance.

Research equipment factor: the average of the opinion level sorted by gender was different at .05 level of statistical significance..

Personnel research supporting factor: the average of the opinion level sorted by gender, aging, married condition, educational level, academic position, duration of work, and research experience were not different

3. Results of the study of the Sripatum faculty members' additional opinions why faculty members in Sripatum University do not research in three high satisfied were time factor, budget factor, and research equipment factor, respectively.

Key words: factor , factor which affect the research, research performance, research by the faculty members'

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหาร และคณาจารย์หลายท่าน

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะกรรมการพัฒนางานวิจัย ที่พิจารณาอนุมัติให้ทุนอุดหนุนงานวิจัยชิ้นนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์จงกลณี อัครเดชกำจร สำหรับคำแนะนำและข้อคิดในการดำเนินงานที่นำไปสู่การพัฒนางานวิจัยชิ้นนี้ให้สมบูรณ์ขึ้น และคณาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมทุกท่าน ที่กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถาม และให้ความร่วมมือในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณอาจารย์ประจำสำนักวิจัยและเจ้าหน้าที่ประสานงานทุกท่านที่คอยสนับสนุนการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อาจารย์ศิวะพร ภูพันธ์ สำหรับคำแนะนำในการทำงาน จนกระทั่งงานวิจัยนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัย

ตุลาคม 2550

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
คำถามการวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	5
ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัย.....	5
ความหมายของการวิจัย.....	5
จุดมุ่งหมายและลักษณะของการวิจัย.....	6
ขั้นตอนการวิจัย.....	8
ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย.....	14
ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย.....	15
บทบาทของการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา.....	15
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
สถานการณ์การทำวิจัยของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	21
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	30
3 ระเบียบวิธีการวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	33
การวิเคราะห์ข้อมูล	34

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	36
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	36
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิภาคของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม.....	86
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	90
สรุปผลการวิจัย	90
อภิปรายผล	94
ข้อเสนอแนะ	98
บรรณานุกรม	100
ภาคผนวก	105
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	106
ภาคผนวก ข สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	112
ประวัติย่อผู้วิจัย	116

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน และวิทยาการพญาไท ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ/หน่วยงาน.....	31
2 ค่ามัธยิมเลขคณิต (\bar{X}) สำหรับการแปลผลเกณฑ์การตัดสินใจ.....	35
3 จำนวนและร้อยละความถี่ของข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม.....	37
4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำ ผลงานวิจัย.....	39
5 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลา ($n = 179$).....	41
6 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ ($n = 179$).....	42
7 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงิน ($n = 179$).....	43
8 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ($n = 179$).....	44
9 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ($n = 179$).....	45
10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นของ อาจารย์ต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมจำแนก ตามด้านของปัจจัย ($n = 179$).....	46
11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	47
12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48

ตาราง	หน้า
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	48
14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	49
16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	50
18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัย ด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตาม ตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ Scheffe'.....	52
21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53

ตาราง	หน้า
22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	53
23 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานโดยวิธีของ LSD	54
24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	56
27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	57
29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58
30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	58

ตาราง	หน้า
31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ โดยวิธีของ Scheffe'.....	59
32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	60
34 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธีของ Dunnett T3.....	60
35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	61
36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	62
37 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ Scheffe'.....	62
38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63
39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	63

ตาราง	หน้า
40 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
41 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	65
42 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	65
43 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
45 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	67
46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	67
47 คำเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68
48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนก ตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	68

ตาราง	หน้า
76 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม...	83
77 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	84
78 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	84
79 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม..	85
80 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของ อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	86
81 จำนวนและร้อยละความถี่ของข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย.....	86

สารบัญภาพประกอบ

แผนภาพประกอบ	หน้า
1 ขั้นตอนการวิจัย.....	9
2 วัฏจักรของขั้นตอนการวิจัยคุณภาพ.....	12
3 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1.....	21
4 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1 จำแนกตามสาขา.....	22
5 สัดส่วนงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1.....	23
6 ร้อยละของโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยที่ได้รับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1.....	24
7 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2549 (ครั้งที่ 1).....	24
8 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 (ครั้งที่ 1).....	25
9 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1).....	25
10 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1)...	26
11 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ไม่รวมงานวิจัยที่ผู้วิจัยลาออก).....	27
12 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1 ไม่รวมงานวิจัยที่ผู้วิจัยลาออก).....	27
13 ร้อยละจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2547.....	28

แผนภาพประกอบ	หน้า
14 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติทุน จำแนกตามคณะ/หน่วยงาน....	29
15 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นแหล่งความรู้ที่สำคัญของประเทศ มีหน้าที่หลักในการผลิตและถ่ายทอดความรู้ให้แก่สังคม ด้วยเหตุนี้ พันธกิจหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษาคือการทำวิจัย เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม การวิจัยจึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญถึงความแตกต่างด้านคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่ง (ปรัชญา เวสารัชช, 2546) ซึ่งสอดคล้องกับกฎกระทรวง ว่าด้วยกำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2549 ซึ่งลักษณะหนึ่งที่สำคัญคือ มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) องค์ประกอบที่สำคัญของระบบการวิจัยในมหาวิทยาลัยคือ ผู้ผลิตงานวิจัย ได้แก่ อาจารย์และนักวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ระบุถึงหน้าที่หลักของคณาจารย์ไว้ว่า ทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546)

มหาวิทยาลัยศรีปทุมตระหนักดีว่า การวิจัยสถาบันเป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยศรีปทุมมีนโยบายส่งเสริมให้อาจารย์ และบุคลากรในคณะและหน่วยงานต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยได้ทำการวิจัยอย่างกว้างขวาง ทั้งงานวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ในแต่ละสาขาวิชา งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และงานวิจัยสถาบัน ซึ่งในระยะเวลาที่ผ่านมา คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ดำเนินการสร้างสรรคงานวิจัยออกมาได้ในระดับหนึ่ง แต่ทั้งนี้ จำนวนงานวิจัยภายในของมหาวิทยาลัยที่ผลิตออกมานั้นยังคงมีปริมาณน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนบุคลากร หรือจำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2549)

เนื่องจาก อาจารย์และนักวิจัยของมหาวิทยาลัยเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญของระบบการวิจัย ดังนั้นการดำเนินการสร้างสรรคงานวิจัยของอาจารย์หรือนักวิจัยจึงส่งผลต่อปริมาณงานวิจัย การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งประการแรกที่จะเป็นตัวบ่งชี้เงื่อนไขของการผลิตงานวิจัยของอาจารย์ ซึ่งจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย พบว่ามีปัจจัยหลายด้าน แต่ปัจจัยที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการทำวิจัยในลำดับต้น ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัย

ด้านเวลา 2) ปัจจัยด้านความรู้ 3) ปัจจัยด้านการเงิน 4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และ 5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย (ศจีมาจ ขวัญเมือง, 2548; สุวิมล ว่องวานิช และ นงศ์ลักษณ์ วิรัชชัย, 2543 อ้างถึงใน อมรวิรัช นาคทรพรพ, 2544; สุนันท์ ปันนทพทา, 2540; สัมมา ธรนิธย์, 2536; วันทนา ชูช่วย, 2533; พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์, 2532)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ สถาบันอุดมศึกษาและตรงตามลักษณะของมหาวิทยาลัย อันเป็นเครื่องแสดงถึงคุณภาพของ มหาวิทยาลัย อีกทั้งเพื่อนำไปสู่การพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัย และเป็นการเตรียม ความพร้อมของมหาวิทยาลัยสำหรับการประเมินจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน คุณภาพการศึกษา (สมศ.) ในอีก 5 ปีข้างหน้า ผู้วิจัยจึงได้จัดทำโครงการการวิจัยสถาบันนี้ขึ้นมา เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ซึ่งในที่นี้ คือ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขนและวิทยาการพญาไท

คำถามการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยทั้ง 5 ปัจจัย ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเวลา 2) ปัจจัยด้านความรู้ 3) ปัจจัยด้านการเงิน 4) ปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และ 5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย อยู่ในระดับใด
2. ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน และวิทยาการพญาไท ประจำปีการศึกษา 2549 จาก 12 คณะ/หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะสารสนเทศศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 350 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น : ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย

ตัวแปรตาม : ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย ได้แก่ ด้านเวลา ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย หมายถึง สิ่งที่สนับสนุนการทำผลงานวิจัยให้ดำเนินไปได้ อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ ซึ่งปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมในที่นี่ศึกษาปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเวลา 2) ปัจจัยด้านความรู้ 3) ปัจจัยด้านการเงิน 4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และ 5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

ปัจจัยด้านเวลา หมายถึง การจัดสรรเวลาเพื่อทำผลงานวิจัยของผู้วิจัยนอกเหนือเวลาที่ใช้ในภาระงานประจำตามหน้าที่/พันธกิจ หรืองานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการทำผลงานวิจัย

ปัจจัยด้านความรู้ หมายถึง องค์ความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยและความสามารถของนักวิจัยในการใช้องค์ความรู้เพื่อดำเนินการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย การกำหนดปัญหาการวิจัย การออกแบบการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล รวมทั้งการสรุปและการเขียนรายงาน

ปัจจัยด้านการเงิน หมายถึง งบประมาณหรือเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้รับการจัดสรรจากผู้ให้ทุนอุดหนุนงานวิจัยเพื่อใช้ในการดำเนินการทำผลงานวิจัย ประกอบด้วย ทุนอุดหนุนงานวิจัยภายในสถาบัน และทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบัน

ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกหรือวัสดุสำหรับบริการหรือสนับสนุนให้ผู้วิจัยใช้เพื่อการทำผลงานวิจัย

ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย หมายถึง การได้รับความช่วยเหลือในการทำผลงานวิจัยของผู้วิจัยจากหน่วยงานต้นสังกัด ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และองค์กรหรือหน่วยงานที่ให้การสนับสนุน ในด้านนโยบาย แรงจูงใจ คำปรึกษาและกำลังใจในการทำผลงานวิจัย ทั้งจากเพื่อนร่วมงานและครอบครัว

อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม หมายถึง อาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขนและวิทยาการพญาไท ประจำปีการศึกษา 2549 จาก 12 คณะ/หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะสารสนเทศศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและบัณฑิตวิทยาลัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม
2. ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อพัฒนางานวิจัยของมหาวิทยาลัย

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

สาระสำคัญของผลการศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย นำเสนอเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัย

- 1.1 ความหมายของการวิจัย
- 1.2 จุดมุ่งหมายและลักษณะของการวิจัย
- 1.3 ขั้นตอนการวิจัย
- 1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของวิจัย

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

- 2.1 บทบาทของการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา
- 2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 สถานการณ์การทำวิจัยของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการวิจัย

1.1 ความหมายของการวิจัย

ความหมายของการวิจัยนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน เช่น

พิชญ์สินี ชมภูคำ (2549) กล่าวว่า การวิจัย ตรงกับคำว่า research คือการค้นคว้าหาความจริง (reliable knowledge) ค้นหาแล้วค้นหาอีก จนกว่าจะได้ความจริงหรือข้อเท็จจริงเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง หรือความรู้ใหม่เกิดขึ้น ดังนั้น การวิจัยจึงเป็นกระบวนการ (process) เทคนิควิธี (techniques) ในการแสวงหาความรู้ (knowledge) ความจริง (fact) ที่น่าเชื่อถือได้ (reliable) โดยมีจุดมุ่งหมาย (objective) ที่แน่นอน

มณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์ (2549) ให้ความหมายว่า การวิจัย คือการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบระเบียบ เพื่อแสวงหาคำตอบสำหรับปัญหา หรือคำตอบการวิจัยที่กำหนด เพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ วิธีการทำงานใหม่ ๆ ซึ่งการทำให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการหรือเกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติด้วยกระบวนการวิทยาศาสตร์ ที่มีการวางแผนล่วงหน้าอย่างมีระบบทุกขั้นตอน

การดำเนินงาน เพื่อให้ผลการศึกษาดูกดต้องและเชื่อถือได้ และขาดไม่ได้คือ การเผยแพร่งานวิจัย เพื่อให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ หรือแก้ปัญหาต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549) ให้ความหมายของการวิจัยว่า "การวิจัย" ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า "research" re มีความหมายว่า "ทำอีกครั้ง" และ search แปลว่า "การค้นหา" ดังนั้นคำว่า "การวิจัย: research" จึงแปลว่า การค้นหาแล้วค้นหาอีก

มานิตย์ ผิวขาว (2548) ให้คำจำกัดความของการวิจัยว่า การวิจัย (research) หมายถึง กระบวนการศึกษาค้นคว้าหาข้อเท็จจริง หรือปรากฏการณ์ธรรมชาติอย่างมีระเบียบวิธี และมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ ข้อเท็จจริงที่เชื่อถือได้ และมีขั้นตอนการศึกษาค้นคว้า ด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

สุมาลี สังข์ศรี (2548) ให้ความหมายว่า การวิจัย หมายถึง การศึกษาค้นคว้า การเสาะแสวงหาข้อมูลอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนโดยวิธีการที่เชื่อถือได้ พิสูจน์ได้ตามกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ได้ผลการศึกษาที่เชื่อถือได้

ธเนศ ขำเกิด (2540) กล่าวว่า การวิจัย (research) ก็คือการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบ เพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ โดยวิธีการที่เป็นระบบ หรือวิธีการทางวิทยาศาสตร์ที่ไม่ใช่เรื่องลึกลับซับซ้อนอะไร ซึ่งหลายคนได้ปฏิบัติกันอยู่แล้ว แต่อาจจะยังไม่เป็นระบบครบวงจรนักเท่านั้นเอง

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปความได้ว่า การวิจัย หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ ความจริง ที่มีระบบและวิธีการที่น่าเชื่อถือเพื่อนำความรู้ความจริงที่ได้นั้นไปใช้ในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหา หรือก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ

1.2 จุดมุ่งหมายและลักษณะของการวิจัย

มานิตย์ ผิวขาว (2548) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการวิจัยนั้น เมื่อพิจารณาตามเป้าหมายในการวิจัยแบ่งได้ 2 ประการคือ

1) เพื่อเพิ่มพูนความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการ เป็นการแสวงหาความรู้ หรือความจริงเพื่อสร้างเป็นกฎ สูตรทฤษฎี ในแต่ละสาขาวิชา ไม่คำนึงถึงเรื่องการนำผลการวิจัยไปใช้ เพราะการวิจัยแบบนี้มีจุดมุ่งหมายเพียงต้องการรู้เรื่องราวต่าง ๆ เท่านั้น เช่น การวิจัยเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติการโคจรของดาวหาง เป็นต้น

· 2) เพื่อนำไปประยุกต์หรือใช้ประโยชน์ในงานต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายในการนำผลการวิจัยไปใช้ในเชิงปฏิบัติโดยตรง เช่น การวิจัยแก้ปัญหาการจราจรการวิจัยปัญหาการเรียนการสอน การวิจัยเพื่อศึกษาขวัญและกำลังใจในการทำงาน เป็นต้น

ส่วนลักษณะของการวิจัยนั้น มานิตย์ ผิวขาว (2548) กล่าวว่าการศึกษาวิจัยที่ดีควรมีลักษณะที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การวิจัยเป็นการค้นคว้าที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และความมีระบบ
- 2) การวิจัยเป็นงานที่มีเหตุผลและมีเป้าหมาย
- 3) การวิจัยต้องมีเครื่องมือ หรือเทคนิคในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้
- 4) การวิจัยต้องมีการรวบรวมข้อมูลใหม่ และได้ความรู้ใหม่ กรณีใช้ข้อมูลเดิม จุดประสงค์การศึกษาจะต้องแตกต่างไปจากเดิม ความรู้ที่ได้ อาจเป็นความรู้เดิมได้ในกรณีที่มุ่งวิจัยเพื่อตรวจสอบซ้ำ
- 5) การวิจัยมักเป็นการศึกษาค้นคว้าที่มุ่งหาข้อเท็จจริง เพื่อใช้อธิบายปรากฏการณ์หรือกฎเกณฑ์ ทฤษฎี หรือตรวจสอบทฤษฎี หรือพยากรณ์ปรากฏการณ์ต่าง ๆ หรือเพื่อวางนัยทั่วไปหรือเพื่อแก้ปัญหา
- 6) การวิจัยต้องอาศัยความเพียรพยายาม ความซื่อสัตย์ กล้าหาญ บางครั้งจะต้องเฝ้าติดตามผล บันทึกผลอย่างละเอียด ใช้เวลานาน บางครั้งผลการวิจัยขัดแย้งกับความเชื่อของบุคคลอื่น อาจได้รับการโจมตีหรือไม่ยอมรับได้ ผู้วิจัยจะต้องมีความกล้าหาญที่จะเสนอผลการวิจัยตามความจริงที่ค้นพบ

7) การวิจัยจะต้องมีการบันทึก และเขียนรายงานการวิจัยอย่างระมัดระวัง ซึ่งแนวคิดดังกล่าวสอดคล้องกับมณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์ (2549) ที่ระบุว่าการศึกษาวิจัยหรืองานที่เป็นการศึกษาวิจัยต้องประกอบด้วยลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

- 1) เป็นกระบวนการค้นคว้าหาข้อเท็จจริงหรือปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ
- 2) เป็นกระบวนการหรือการกระทำที่มีระบบระเบียบ
- 3) เป็นการกระทำที่มีจุดประสงค์ที่แน่นอน

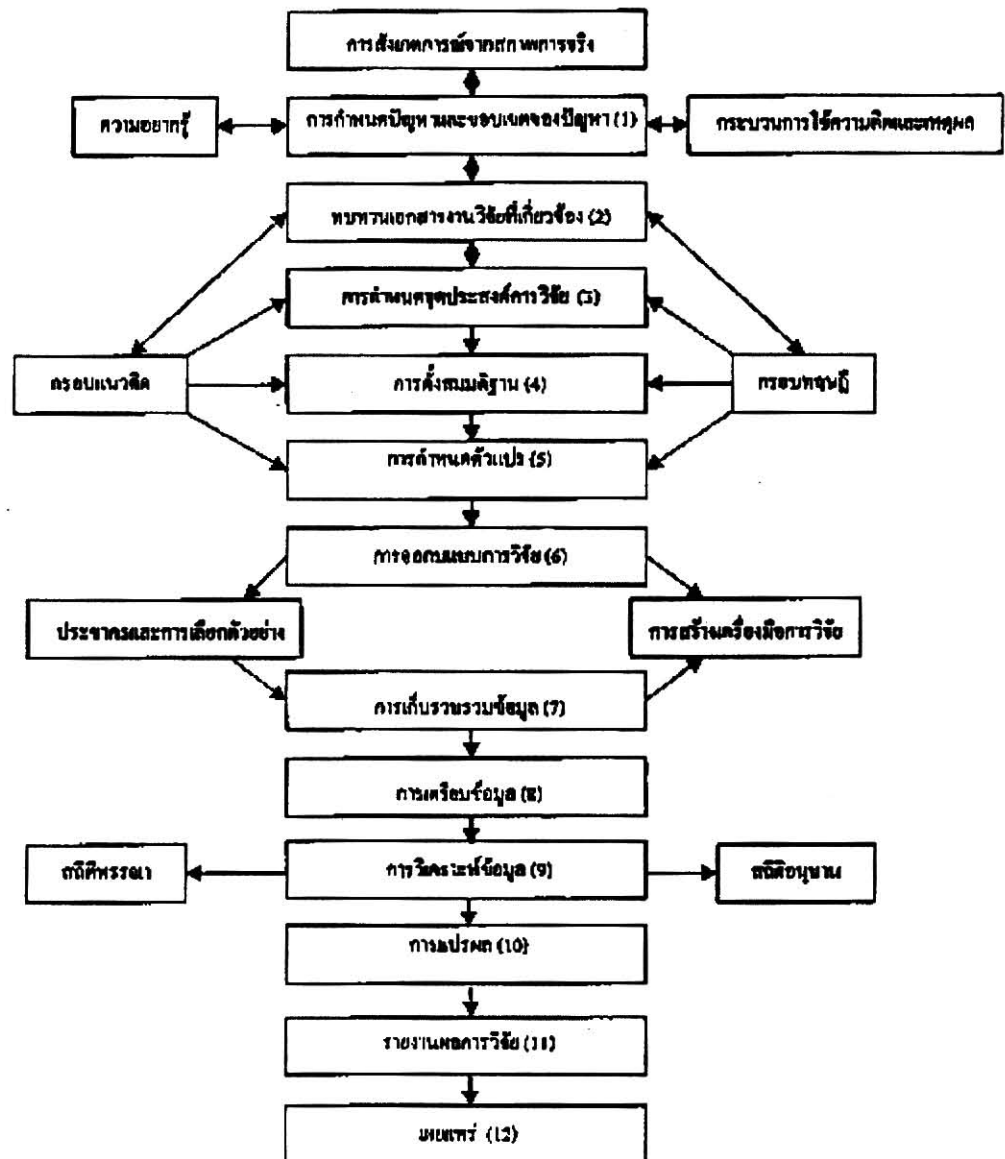
ดังนั้น การดำเนินการวิจัยจึงต้องมีจุดมุ่งหมายในการดำเนินงานที่ชัดเจนและประกอบด้วยลักษณะสำคัญคือ กระบวนการค้นคว้าเพื่อหาข้อเท็จจริงที่มีระบบภายใต้จุดประสงค์ที่แน่นอน เพื่อสะท้อนจุดมุ่งหมายของการวิจัย

1.3 ขั้นตอนการวิจัย

มณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์ (2549) กล่าวว่า ในขั้นตอนการวิจัย ระเบียบวิธีที่ใช้ในการแสวงหาคำตอบหรือความรู้ นั้น นักวิจัยจะใช้ระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์เป็นพื้นฐาน ดังนั้นการดำเนินการวิจัยจะเป็นกระบวนการและมีขั้นตอนชัดเจน ซึ่งโดยทั่วไป ขั้นตอนการวิจัยมี 2 รูปแบบ คือขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณและขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

1) ขั้นตอนการวิจัยเชิงปริมาณ

เริ่มตั้งแต่การเลือกเรื่องและการกำหนดปัญหาการวิจัย การทบทวนเอกสาร เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การกำหนดกรอบแนวคิด / กรอบทฤษฎี การตั้งสมมติฐาน การกำหนดตัวแปร การออกแบบการวิจัย การเตรียมเครื่องมือในการวิจัย การกำหนดกลุ่มประชากร การเลือกตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูล การแปรผลข้อมูล และการเขียนรายงานวิจัย เผยแพร่ ดังแสดงในภาพที่ 1

แผนภาพ 1 ขั้นตอนการวิจัย (ดัดแปลงจาก Adibo, 1974 และธวัชชัย วรพงศธร, 2536)

1.1) การเลือกเรื่องและกำหนดปัญหาการวิจัย เป็นกิจกรรมที่ทำพร้อม ๆ กันและเป็นกิจกรรมเป็นจุดเริ่มต้นซึ่งเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง นักวิจัยมักใช้เวลาค่อนข้างมากในการตั้งปัญหาที่ดีที่สุด ถ้าทำได้ดีจะเป็นผลดีแก่ขั้นตอนอื่น ๆ ของกระบวนการวิจัย เรื่องที่จะทำวิจัยดีนั้นต้องมีขอบเขตชัดเจน ไม่กว้างแคบเกินไป เป็นเรื่องที่สามารถดำเนินการได้และมีประโยชน์ ที่มาของเรื่องอาจเกิดจากความอยากรู้ สงสัย นักคิด ปรัชญาการณณ์ ค้นคว้า การฟัง การอ่าน การสนทนา หรือสังเกตจากสภาพแวดล้อมทั่วไป

1.2) การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะทำร่วมไปกับการกำหนดปัญหาในขั้นกำหนดปัญหาเป็นตอนแรกเริ่มแต่จะให้ปัญหาชัดเจนมีข้อมูลเพียงพอ ผู้วิจัยต้องทบทวนอ่านเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและประเมินด้วยวิจารณญาณว่าอะไรเกี่ยวข้องอย่างไร เพื่อจะนำมาพิจารณาเป็นกรอบแนวคิดและกรอบของงานวิจัยที่ทำ การศึกษาข้อมูลทบทวนเอกสารมากที่สุดละเอียดเท่าไรจะทำให้กรอบความคิดชัดเจน ทั้งยังทำให้สามารถกำหนดตัวแปรการตั้งสมมติฐานได้แม่นยำอีกด้วย

1.3) กำหนดจุดประสงค์การวิจัย บางครั้งอาจเกิดขึ้นเพื่อนำไปสู่การวิจัยก็ได้ หรือเกิดตามปัญหาการวิจัยก็ได้ กรณีเกิดก่อนการกำหนดปัญหาการวิจัย เช่น ผู้วิจัยต้องการทราบว่าการสอนคาบัสสวาระนาน ๆ ถ้ามีการฝึกการทำงานของกระเพาะปัสสาวะจะช่วยให้การทำงานของกระเพาะปัสสาวะเป็นไปได้ดีกว่าการไม่ฝึกการทำงานของกระเพาะปัสสาวะหรือไม่ มีความแตกต่างเรื่องการติดเชื้ออย่างไร เป็นต้น การกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยก่อนนี้เป็นได้ในกรณีปัญหาการวิจัยในทางปฏิบัติตกลงกันไม่ได้ มีแนวปฏิบัติและความเชื่อหลากหลาย

1.4) การตั้งสมมติฐาน การตั้งสมมติฐานมีความใกล้ชิดกับการกำหนดปัญหาการวิจัย เป็นการวางกรอบของปัญหาในแนวลึก เจาะลึกในปัญหาทำให้คาดได้ว่าผลการวิจัยจะออกมาอย่างไร ดังนั้น สมมติฐานจึงเป็นข้อความแสดงถึงการคาดการณ์ถึงผลการวิจัยที่จะได้รับมาเขียนในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่สำคัญในการวิจัยนั้น

1.5) การกำหนดตัวแปร ชนิดและจำนวนตัวแปร ที่ได้จากกรอบแนวคิดกรอบทฤษฎี โดยสร้างทฤษฎีและสมมติฐาน ผู้วิจัยต้องนำมาขยายรายละเอียดในเรื่องของคำนิยามตัวแปร คือ ความหมายที่ชัดเจน จะวัดสังเกตได้อย่างไร เป็นตัวแปรอิสระ ตัวแปรตาม ตัวแปรควบคุม เป็นต้น ถ้าสามารถทำให้ความหมายและชี้วัดชัดเจนเพียงไร จะมีส่วนช่วยในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย หรือเลือกเครื่องมือมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ทั้งยังช่วยเลือกสถิติที่จะใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้องด้วย

1.6) การออกแบบการวิจัย เป็นการวางแผนขั้นต้นว่าจะดำเนินการวิจัยอย่างไร มีขั้นตอนอย่างไรกำหนดประชากรกลุ่มตัวอย่างอย่างไร ใช้เครื่องมือ รวบรวมข้อมูลอย่างไร และจะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร เป็นการกำหนดทรัพยากรที่ต้องใช้ในการวิจัยด้วย เช่น บุคลากร เวลา งบประมาณ การออกแบบการวิจัยที่รัดกุมถูกต้องจะช่วยให้การดำเนินการวิจัยราบรื่นประสบปัญหาน้อย

1.6.1) การเตรียมเครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือการวิจัยเป็นอุปกรณ์สำคัญส่วนหนึ่งในการเก็บข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ นักวิจัยต้องรู้จักชนิดของเครื่องมือการวิจัยตลอดจนวิธีใช้เป็นอย่างดีจึงจะเลือกใช้ได้เหมาะสมกับการวัดตัวแปรที่ศึกษา

1.6.2) การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นการระบุขอบเขตของประชากรที่จะนำผลการวิจัยไปสรุปอ้างอิงให้ชัดเจน จะเป็นกลุ่มไหน เป็นใคร เป็นช่วงเวลาใด การกำหนดประชากรชัดเจนจะช่วยให้พิจารณากรอบของตัวอย่างและคุณสมบัติของตัวอย่างที่จะถูกเลือกให้เป็นตัวแทนของประชากรอย่างเหมาะสม

1.7) การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการลงมือเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่กำหนดไว้ใน การออกแบบการวิจัยว่าเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ทดลอง กึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยต้องเก็บให้ครบถ้วนสมบูรณ์ภายในเวลาที่วางแผนไว้รวมทั้งต้องคำนึงถึงการควบคุมคุณภาพของข้อมูลด้วย

1.8) การเตรียมข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์ เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลมาได้แล้ว ต้องนำมาตรวจสอบว่ามีสิ่งใดผิดพลาดบกพร่องไปบ้าง ถ้ามีแก้ไขได้หรือไม่ ถ้าแก้ไขไม่ได้จะทำอย่างไร

1.9) การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมและผ่านการตรวจสอบข้อมูลแล้ว ก็ต้องนำข้อมูลนั้นมาทำการวิเคราะห์ตามวิธีการที่กำหนดไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติ 2 ประเภท คือ สถิติพรรณนา และสถิติอนุมาน ซึ่งใช้ในการทดสอบสมมติฐาน เพื่อตอบปัญหาการวิเคราะห์ที่กำหนดไว้

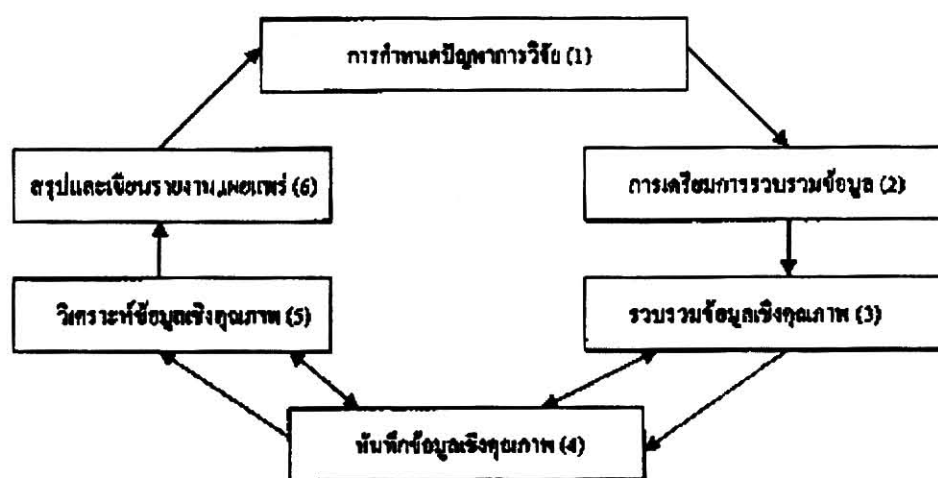
1.10) การแปลผล เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว ต้องมีการแปลผลวิเคราะห์เพื่อให้ความหมายแก่ผลการวิเคราะห์ในการนี้ต้องมีการสรุปผล ประมวลผล และให้ข้อเสนอแนะ โดยยึดตามผลการวิจัยที่ได้

1.11) การรายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนที่ผู้วิจัยต้องเขียนรายงานเสนอผลการวิจัยโดยต้องเสนอตามรูปแบบที่กำหนด การรายงานถือเป็นรายงานทางวิชาการต้องเสนอในลักษณะรายงานวิชาการ ต้องระมัดระวังการใช้ถ้อยคำ และการเสนอความเห็นส่วนตัว ที่ไม่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัย

1.12) การเผยแพร่ ผู้วิจัยต้องส่งรายงานการวิจัยทั้งเล่มออกเผยแพร่ เพื่อจุดประสงค์ในการเสนอข้อมูลความรู้ใหม่ แนวทางการแก้ปัญหาเพื่อให้ผู้สนใจนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ตรงตามผลการวิจัย นอกจากรายงานเป็นเล่มแล้วยังสามารถส่งบทความลงพิมพ์ในวารสารและเสนอผลงานด้วยตนเอง (ปากเปล่า) ในเวทีวิชาการต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้ได้อีกด้วย

2. ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพ

ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพต่างจากขั้นตอนวิจัยเชิงปริมาณบางประการ ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพมักไม่มีการตั้งสมมติฐานล่วงหน้า และขั้นตอนการทำวิจัยไม่ได้จำแนกออกจากกันชัดเจน โดยเฉพาะในขั้นตอนของการรวบรวมข้อมูล การบันทึกและการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพจะมีลักษณะแบบวัฏจักร คือ หมุนเวียนไปตามขั้นตอนจนครบเป็นวงจร ดังแสดงในภาพที่ 2

แผนภาพ 2 วัฏจักรของขั้นตอนการวิจัยคุณภาพ (ดัดแปลงจาก สุกุล วุฒิสเสน, 2532)

จากภาพที่ 2 จะเห็นได้ว่าขั้นตอนการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

2.1) การกำหนดปัญหาการวิจัย ลักษณะที่มาเหมือนขั้นที่เลือกและกำหนดปัญหาการวิจัยในการวิจัยเชิงปริมาณ มีจุดมุ่งหมายการวิจัยในขั้นนี้เพื่อแสวงหาข้อมูลพื้นฐานอันนำไปสู่การตั้งสมมติฐานในขั้นตอนนี้รวมกิจกรรมการกำหนดหน่วยการวิจัยหรือพื้นที่ที่จะทำการศึกษด้วย

2.2) การเตรียมการรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการ เช่น การเข้าเยี่ยมสำรวจพื้นที่ที่จะทำการศึกษา เตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ให้พร้อม สมุดบันทึก แลบบันทึกเสียง แลบบันทึกภาพ การทำความรู้จักกับบุคคลที่จะเป็นแหล่งข้อมูลสำคัญ (key informants)

2.3) การรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นที่ที่ผู้วิจัยลงมือเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ และบันทึกข้อมูลจากแหล่งข้อมูลสำคัญ และการรวบรวมเอกสารและหลักฐานเพิ่มเติม ขั้นตอนนี้จะใช้เวลาทำต่อเนื่องเป็นเวลานาน และจะต้องไปคลุกคลีใกล้ชิดกับบุคคลต่าง ๆ ในพื้นที่การศึกษา

2.4) การบันทึกข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นขั้นตอนที่ทำความเข้าใจกับขั้นตอนที่ 3 โดยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้แต่ละวันมาจัดระบบตามแผนที่กำหนดและบันทึกไว้ในช่วงท้ายของกิจกรรมแต่ละวัน

2.5) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำความเข้าใจกับขั้นตอนที่ 3 และ 4 การวิเคราะห์เป็นการตีความหมายของข้อมูลเชิงพรรณนา จะทำได้เมื่อมีข้อมูลมากเพียงพอ และการให้ความหมายเป็นการวิเคราะห์ แต่ละครั้งไม่ถึงว่าสิ้นสุด จะสามารถวิเคราะห์ให้ความหมายใหม่ได้ถ้ามีข้อมูลใหม่ ซึ่งทำให้ผลต่อการศึกษาแตกต่างไปจากเดิม

2.6) การสรุปเขียนรายงานและเผยแพร่ ขั้นตอนนี้สามารถทำได้หลังจากขั้นตอนที่ 2.3 2.4 และ 2.5 สิ้นสุดลง ผู้วิจัยเขียนรายงานจนเสร็จสมบูรณ์ แต่บางกรณีการเสนอรายงานอาจไม่มีบทสรุป แต่เป็นเพียงการเสนอเรื่องราวให้ผู้อ่านได้รับทราบและให้ผู้อ่านเกิดข้อสรุปขั้นตอนในใจได้ สำหรับการเผยแพร่ทำเช่นเดียวกับการวิจัยเชิงปริมาณ

ทั้งนี้ เมื่อแบ่งขั้นตอนวิธีการแก้ไขปัญหาตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์ สามารถแบ่งได้เป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่

1) ขั้นกำหนดปัญหา (problem) เป็นการรวบรวมข้อมูลของปัญหา และกำหนดปัญหาหรือคำตอบที่ต้องการทราบขึ้นมา

2) ขั้นตั้งสมมติฐาน (hypothesis) เป็นขั้นตอนการทดลองคิดหาคำตอบของปัญหา โดยวิธีการอนุมาน (วิธีการอนุมานเป็นการคาดคะเนสมเหตุสมผล โดยหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างข้อเท็จจริงหลักกับข้อเท็จจริงย่อย แล้วสืบหาข้อเท็จจริงย่อยมาเสริมข้อเท็จจริงหลัก เป็นการมองจากข้อเท็จจริงใหญ่สู่ข้อเท็จจริงย่อยแล้วทำการสรุป)

3) ขั้นการรวบรวมข้อมูล (gathering data) เป็นขั้นการออกแบบการวิจัยและการรวบรวมข้อมูลจากตัวอย่างประชากรที่ต้องการศึกษา

4) ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล (analysis) เป็นวิธีการนำข้อมูลที่ได้มาประมวลผลและวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้ เป็นการใช้เหตุผลแบบอุปมาน (วิธีการอุปมานเป็นการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงย่อยที่รวบรวมได้เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปหลัก)

5) ขั้นสรุป (conclusion) สรุปความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์มาเขียนรายงาน สรุปผลการศึกษาที่ค้นพบ

ดังนั้น ในการทำการวิจัย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องมีทักษะและความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการวิจัยเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ถูกต้องเชื่อถือได้

1.4 ความสำคัญและประโยชน์ของวิจัย

การดำเนินการวิจัยจัดเป็นการสร้างองค์ความรู้ที่สำคัญยิ่ง ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ อีกทั้งมาตรา 30 ระบุถึงการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2542)

สำหรับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ระยะเวลา 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้เน้นย้ำมุ่งให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่สร้างโอกาสให้คนไทยทุกคน คิดเป็น ทำเป็น มีเหตุผลสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้จักใช้ข้อมูลที่มีอยู่อย่างหลากหลาย เพื่อสร้างองค์ความรู้และพัฒนาตนเอง ซึ่งการจะหล่อหลอมให้เกิดคุณลักษณะดังกล่าวได้ ต้องฝึกให้รู้จักใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ และกระบวนการที่สร้างความรู้ได้อย่างเป็นระบบระเบียบคือ การวิจัย ซึ่งในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาศึกษา ระยะเวลา 9 ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า การวิจัยเป็นแนวทางดำเนินการหนึ่งที่น่าไปสู่การสร้างสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2546)

ธเนศ ขำเกิด (2540) กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยในแง่ของการพัฒนาว่า การบริหารหรือการทำงานใดที่มุ่งแก้ปัญหาหรือพัฒนา ให้เกิดคุณภาพนั้น เมื่อผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานค้นพบปัญหา และเกิดความตระหนักในปัญหา ก็จะคิดค้นรูปแบบสื่อ หรือรูปแบบการพัฒนา ที่มักเรียกว่า "นวัตกรรม" เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานดังกล่าว โดยที่รูปแบบสื่อหรือรูปแบบการพัฒนาที่คิดขึ้น จะต้องมียุทธศาสตร์ หลักการ หรือทฤษฎีรองรับ ทั้งนี้อาจเลือกใช้วิธีการปรับปรุงในสิ่งที่มีผู้อื่นได้ศึกษาหรือเคยใช้ได้ผลในสถานการณ์ที่เป็นปัญหาเช่นเดียวกันมาก่อน หรืออาจคิดวิธีการขึ้นใหม่ก็ได้ แต่การจะทำให้รู้หรือมั่นใจได้ว่าวิธีการที่คิดค้นขึ้นนั้นดีหรือไม่ จึงจำเป็นต้องนำมาทดลองจริง มีการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อพิสูจน์ว่าสามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนางานได้ ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จก็มีร่องรอยให้เห็นถึงการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนได้ผลดี และสามารถนำไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้ทราบ หรือนำไปใช้ได้ต่อไป

ทั้งนี้ มานิตย์ มิวขาว (2548) โดยผลการวิจัยที่ได้สามารถสรุปประโยชน์ได้ดังนี้

1) ช่วยให้ได้ความรู้ใหม่ การวิจัยเกิดการพัฒนาความรู้ทางด้านวิชาการ เกิดการค้นคว้าความรู้ใหม่ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ

- 2) ช่วยพิสูจน์และตรวจสอบความถูกต้องของกฎเกณฑ์ หลักการ และทฤษฎีต่าง ๆ
- 3) ช่วยให้เข้าใจสถานการณ์ ปรากฏการณ์ และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้ว และพยากรณ์สถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผน อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพ
- 4) ผู้บริหารสามารถใช้ผลการวิจัยประกอบการตัดสินใจแก้ไขปัญหา ทำให้ข้อผิดพลาดลดน้อยลง

5) ช่วยปรับปรุงสถานภาพความเป็นอยู่ และการดำรงชีวิตให้ดียิ่งขึ้น

การวิจัยเป็นวิธีการในการค้นหาความรู้ความจริงเกี่ยวกับปรากฏการณ์ตามธรรมชาติอย่างมีระบบ มีการควบคุม โดยใช้การสังเกตเหตุการณ์ต่าง ๆ มีการวิพากษ์วิจารณ์โดยมีทฤษฎีและสมมติฐานเป็นแนวทางในการศึกษา และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์เหล่านั้นเป็นการค้นหาความรู้ความจริงโดยมีขั้นตอนและระบบที่สามารถตรวจสอบได้ ลักษณะที่สำคัญที่ทำให้กระบวนการวิจัยเป็นกระบวนการวิทยาศาสตร์และแตกต่างไปจากวิธีการค้นหาความจริงวิธีอื่น ๆ ก็คือการวิจัยนั้นเกิดจากลักษณะสองด้านที่ดำเนินควบคู่กันไปเสมอ คือจะต้องมีการใช้ทั้งเหตุผลและข้อเท็จจริงประกอบกัน เพื่อนำไปสู่ข้อสรุปของการวิจัย (Kerlinger, 1986; บัญชา ชื่นชม, 2541) การวิจัยเป็นกิจกรรมทางวิชาการที่ได้รับการยอมรับโดยทั่วไปแล้วว่าเป็นวิธีการหรือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาวิชาการให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

นอกจากนี้การทำวิจัยยังเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการคิดและแสวงหาคำตอบสำหรับปัญหาต่าง ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาตัวครู อาจารย์ และพัฒนาการศึกษาไปอย่างต่อเนื่อง เพราะครู อาจารย์ที่ทำวิจัยจะมีความสามารถในการแสวงหาความรู้และกระบวนการทำวิจัยเป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลต่อการปฏิบัติการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ (Arends, 1994; ทิศนา ขามณี, 2540) และจากการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการทำวิจัยและการสอน พบว่า ความสามารถในการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวิจัย กล่าวคือ อาจารย์ที่มีความสามารถในการวิจัยมากก็จะมีความสามารถในการสอนมากด้วย (Hattie and Marsh, 1996)

ตอนที่ 2 มโนทัศน์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

2.1 บทบาทของการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาจึงถือว่า การวิจัยเป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการที่จะนำไปสู่การบุกเบิกและแสวงหาความรู้ที่

มีคุณค่าแก่สังคม ขณะเดียวกันบุคลากรของสถาบันการศึกษาก็จะได้เพิ่มพูนสติปัญญาและสามารถถ่ายทอดความรู้ ตลอดจนนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ตรงตามความต้องการของสังคม ซึ่งมีความสำคัญเทียบเท่ากับการสอน (Appleby, 1973) การวิจัยจึงควรได้รับการสนับสนุน และการแสวงหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ ด้วยความเป็นจริงที่ว่าสถาบันอุดมศึกษาเป็นสถาบันที่มีความพร้อมในการทำวิจัยมากกว่าสถาบันอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นสถาบันที่อยู่ในฐานะเป็นผู้นำและมีความเป็นเลิศทางวิชาการ เป็นแหล่งรวมนักวิชาการ รวมทั้งมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการอย่างเพียงพอแก่การทำวิจัย ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงมีความเหมาะสมในการเป็นผู้นำสำหรับดำเนินงานทางด้านการวิจัย

ทั้งนี้ คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย สามารถวัดได้จากหลายองค์ประกอบร่วมกัน ซึ่งการพิจารณาองค์ประกอบด้านผลผลิตการวิจัยนั้น มีความเหมาะสมกว่าองค์ประกอบอื่น โดยเฉพาะในการนำมาใช้จัดอันดับมหาวิทยาลัยระดับสากล เนื่องจากเป็นองค์ประกอบที่เป็นอิสระจากวัฒนธรรมหรือบริบทของประเทศน้อยกว่าองค์ประกอบอื่น (สุวิมล ว่องวานิช และ นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2543 อ้างถึงใน อมรวิรัช นาคกรทรรพ, 2544)

ในด้านนโยบายระดับชาตินั้น จากกฎกระทรวง "กำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และมหาวิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2549" (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549) อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และ 9 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2546 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 มาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการออกกฎกระทรวงไว้ โดยในข้อ 1 ได้กำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัยไว้ว่า มหาวิทยาลัยมีลักษณะดังนี้

- 1) ให้การศึกษา และส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงหลายสาขาวิชา หรือหลายกลุ่มสาขาวิชา
- 2) ให้การศึกษาเพื่อให้ประกาศนียบัตร อนุปริญญา ปริญญาทุกชั้น และประกาศนียบัตรบัณฑิต
- 3) มีภารกิจด้านการสอน การผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ

ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2546) ได้ให้คำจำกัดความของคณาจารย์ ซึ่งเป็นบุคลากรที่สำคัญในการดำเนินการวิจัยไว้ในมาตรา 4 ว่า "คณาจารย์" หมายความว่า

ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และในมาตรา 8 ระบุว่า สถาบันการศึกษาเอกชนเป็นสถานศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการสอน ทำการวิจัย ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมของชาติ

ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ซึ่งกำหนดวิสัยทัศน์สำหรับการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาในด้านการวิจัยไว้ว่า

“...สถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญามีพันธกิจในการให้การศึกษาชั้นสูงทางวิชาการและวิชาชีพ จัดฝึกอบรม และพัฒนาทักษะที่เป็นความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน และประเทศชาติ มีการวิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี จัดบริการวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม...”

จากวิสัยทัศน์ดังกล่าว จึงได้มีการตั้งวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์การพัฒนาอุดมศึกษา โดยเฉพาะเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์นั้น ได้ระบุเป้าหมายเกี่ยวกับการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาไว้ว่า

“ สถาบันอุดมศึกษาเพิ่มการผลิตผลงานวิจัยเฉพาะด้านอย่างลึกซึ้งและมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาประเทศ สามารถพิมพ์เผยแพร่ผลงานในระดับสากล...”

นอกจากนี้ ภายได้วัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับนี้ (ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์อุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549) โดยระบุสาระเกี่ยวกับการวิจัยในส่วนของยุทธศาสตร์ไว้ว่า

“...การเสริมสร้างขีดความสามารถของสถาบันอุดมศึกษาให้มีคุณภาพระดับสากลที่สามารถพึ่งพาตนเองได้จากรากฐานของภูมิปัญญาไทย โดยมุ่งให้ความสำคัญกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นมันสมองของประเทศให้สามารถแข่งขันในระบบเศรษฐกิจยุคใหม่ได้ เป็นการสร้างพลังทางปัญญาให้แก่ประเทศชาติในการคิด วิเคราะห์ และแก้ไขปัญหา โดยอิงภูมิปัญญาไทยเป็นหลัก พร้อมประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างประเทศอย่างเท่าทัน เพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว ด้วยการจัดให้มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศทางวิชาการบนพื้นฐานของการแข่งขัน การจัดการทรัพยากรทางปัญญา

การประเมินคุณภาพระดับนานาชาติ มีการวิจัยและพัฒนาที่สมดุลทั้ง การวิจัยพื้นฐานและการวิจัยประยุกต์ การสร้างองค์ความรู้ใหม่ มีการสร้าง นักวิจัยที่เพียงพอและมีคุณภาพสูง มีการปฏิรูปการบริหารการวิจัยใน ระดับชาติ สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการพัฒนาวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี..."

จากแนวคิดดังกล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การวิจัยนั้น นอกจากจะมีบทบาทสำคัญยิ่ง ที่ส่งผลต่อการพัฒนามหาวิทยาลัย และสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการพัฒนา แล้ว ยังส่งผลสะท้อนในระดับชาติด้วย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่มหาวิทยาลัยศรีปทุมพึงตระหนักและ ส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย

ความหมายของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยนั้น มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ ต่าง ๆ กัน เช่น

ศศิมาจ ขวัญเมือง (2548) ได้สรุปปัจจัยที่ส่งผลต่อผลผลิตภาพการวิจัยและการทำวิจัยจาก การศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยแบ่งได้เป็น 4 ปัจจัย ได้แก่ ด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล ด้านความเป็นนักวิจัย ด้านสมรรถภาพการวิจัย และด้าน คุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัย

สุนันท์ บัณฑุพา (2540) ได้ให้คำจำกัดความของปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย โดยใช้คำว่า "ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย" ไว้ว่า คือสิ่งที่สนับสนุนการทำงานวิจัยให้ดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและ ประสบความสำเร็จ โดยจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยของ หน่วยงานทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา แยกได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้าน คุณลักษณะของนักวิจัย ด้านลักษณะหน่วยงานและสภาพแวดล้อมที่มีส่วนส่งเสริมให้มีการวิจัย ดังนี้

1) คุณลักษณะของนักวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ คุณลักษณะด้านชีวสังคมและ คุณลักษณะทางจิตวิทยา

1.1) คุณลักษณะด้านชีวสังคม คือ ลักษณะต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับตัวบุคคลทั้งที่ ติดตัวมาแต่กำเนิดและที่ได้รับเพิ่มเติมในภายหลัง ได้แก่ อายุ วุฒิการศึกษา การอบรมเกี่ยวกับ

การวิจัยเพิ่มเติม ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการทำการวิจัย การเข้าร่วมเสวนาทางวิชาการและการอ่านวารสารเกี่ยวกับการวิจัย

1.2) คุณลักษณะทางจิตวิทยา ได้แก่ ทัศนคติ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความมุ่งมั่นในอนาคต ลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยและความคาดหวังในความสามารถของตนเองด้านการทำวิจัย

2) ปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานและสภาพแวดล้อมที่มีส่วนส่งเสริมให้มีการทำวิจัย ได้แก่ แหล่งค้นคว้าข้อมูล แหล่งเงินทุนในการทำวิจัย อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการทำวิจัย การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงาน ผู้บริหารและผู้ร่วมงาน ผลตอบแทนที่จะได้รับจากการทำวิจัยและเวลาสำหรับการวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย พบว่ามีผู้ศึกษาดังต่อไปนี้

ศศิมาจ ขวัญเมือง (2548) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ: การวิเคราะห์ทูลิสเรลและเครือข่ายใยประสาท ผลการศึกษาพบว่า อาจารย์มีค่าเฉลี่ยผลิตภาพการวิจัยคิดเป็น 0.4 เรื่องต่อคนต่อปี โดยปัจจัยด้านความเป็นนักวิจัยและสมรรถภาพการวิจัย มีค่าเฉลี่ยระดับสูง แต่มีค่าเฉลี่ยของคุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยระดับปานกลาง จากการวิเคราะห์ด้วยทูลิสเรลและเครือข่ายใยประสาท พบว่าคุณลักษณะส่วนบุคคลสมรรถภาพการวิจัย คุณลักษณะของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการทำวิจัยและความเป็นนักวิจัยมีอิทธิพลทางตรงต่อการมีผลิตภาพการวิจัย

สุนันท์ ปันทุพา (2540) ศึกษาสภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของมหาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า โมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของผลิตภาพการวิจัยได้ร้อยละ 89 ตัวแปรที่มีค่าอิทธิพลรวมส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยสูงสุดคือ คุณลักษณะทางชีวสังคม รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัย และปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ตามลำดับ ผลิตภาพการวิจัยได้รับอิทธิพลทางตรงสูงสุดจากตัวแปรคุณลักษณะทางชีวสังคม รองลงมา คือ ตัวแปรความคาดหวังในความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัย ตัวแปรทัศนคติเชิงวิทยาศาสตร์และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย ตามลำดับ และผลิตภาพการวิจัยได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากสภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัยที่ส่งผ่านตัวแปรความคาดหวังใน

ความสามารถของตนเองในด้านการทำวิจัย ทศนคติเชิงวิทยาศาสตร์และลักษณะนิสัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย

สัมมา ธรณิธย์ (2536) ศึกษาการบริหารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัยของวิทยาลัยครู: กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์" ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยการบริหารการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัยของคณาจารย์วิทยาลัยครูสุรินทร์นั้น ปัจจัยภายในของสถาบันประกอบด้วย การสนับสนุนทุนวิจัย ตำแหน่งทางวิชาการ คุณลักษณะส่วนบุคคล ทศนคติที่มีต่อการวิจัย ประสบการณ์ในการทำวิทยานิพนธ์ในระหว่างการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา บรรยากาศทางวิชาการของสถาบัน เวลาที่ใช้เพื่อการวิจัย ผู้บริหารสถาบันและการควบคุมงานวิจัย เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัยมากกว่าปัจจัยภายนอก ทางด้านปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมและค่านิยมท้องถิ่น ลักษณะสังคมท้องถิ่นและการรวมตัวกันทางวิชาการของสังคม

วันทนา ชูช่วย (2533) ศึกษาการทำวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการทำวิจัยของครู ได้แก่ การประสบปัญหาในการทำงานและต้องการนำข้อมูลมาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง และการได้รับมอบหมายและสนับสนุนจากผู้บริหารให้ทำการวิจัย สาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูในกลุ่มที่ไม่ทำ ได้แก่ การไม่มีเวลา ความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัยและไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัย ปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัยที่ครูต้องการมาก ได้แก่ ที่ปรึกษาการทำวิจัยและเวลาในการทำวิจัยและแหล่งค้นคว้า ปัจจัยที่ทำให้การทำวิจัยสำเร็จ ได้แก่ การมีบุคลากรในการวิจัยหรือผู้ช่วยวิจัยที่มีความรู้ในการวิจัย ผู้บริหารสนับสนุน และได้รับความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องและมีเวลาในการทำวิจัย ผลงานวิจัยที่สำเร็จมีลักษณะรายงานแบบย่อโดยเน้นผลการวิจัย การเผยแพร่ผลการวิจัย พบว่า ส่วนใหญ่เผยแพร่ภายในโรงเรียนโดยการนำเสนอต่อผู้บริหารและแจกจ่ายครู

พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์ (2532) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้อาจารย์ทำวิจัย คือ ปัจจัยด้านลักษณะของงาน ความสำเร็จของงาน ความรับผิดชอบและความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ปัจจัยที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมในการทำงานวิจัยของอาจารย์ พบว่า อาจารย์มีความสัมพันธ์อันดีและได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนจากเพื่อนร่วมงานทุกฝ่ายอยู่ในระดับปานกลาง ด้านเครื่องมือเครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอกับความต้องการ อาจารย์มีความพึงพอใจในการทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาและผู้บังคับบัญชาได้ให้กำลังใจสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัย ผู้บริหารได้ให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัย

อย่างชัดเจน มหาวิทยาลัยมีเงินยังไม่เพียงพอกับความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ และมหาวิทยาลัยมักจะได้ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทุนอื่น ๆ

2.3 สถานการณ์การทำวิจัยของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม

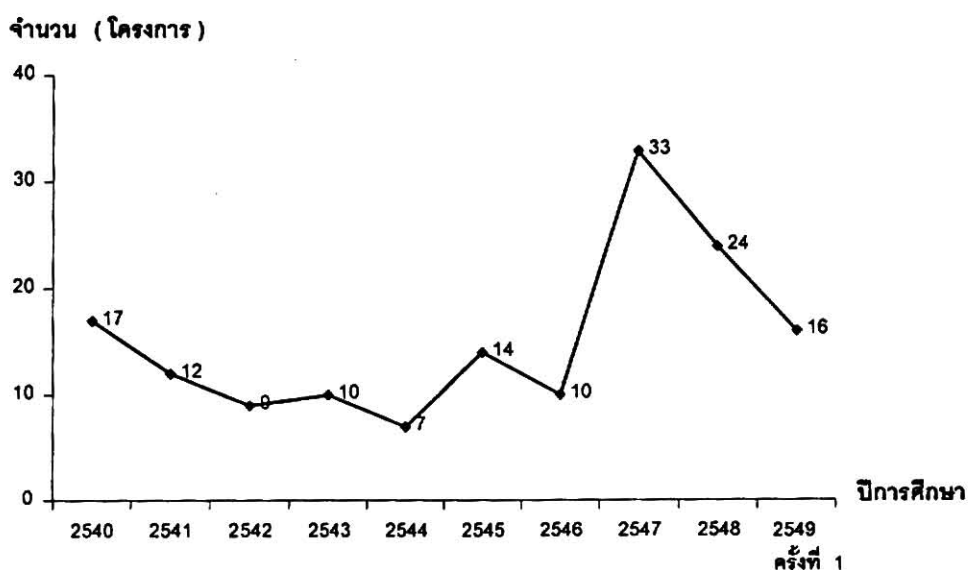
สำนักวิจัย (2549) ได้สรุปผลการดำเนินงานด้านการวิจัยว่า ตามที่มหาวิทยาลัยได้อนุมัติโครงการวิจัยที่เสนอขอรับทุนอุดหนุนงานวิจัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 จนถึงปีการศึกษาปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2549 ครั้งที่ 1) เพื่อส่งเสริมให้บุคลากรได้ค้นคว้าและสร้างสรรค์งานวิชาการที่มีคุณภาพแก่สังคม นั้น สรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

โครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย

1) จำนวนโครงการ

ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 จนถึงปีการศึกษาปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2549 ครั้งที่ 1) มีโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยทั้งสิ้น 152 โครงการ โดยในปีการศึกษา 2547 มีโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณามากที่สุด จำนวน 33 โครงการ รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2548 จำนวน 24 โครงการ และ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 17 โครงการ ตามลำดับรายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 3

แผนภาพ 3 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1

2) จำนวนโครงการจำแนกตามสาขา

จากโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1 ทั้ง 152 โครงการนั้น สามารถจำแนกเป็นสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 52 โครงการ และสาขาสังคมศาสตร์ จำนวน 100 โครงการ

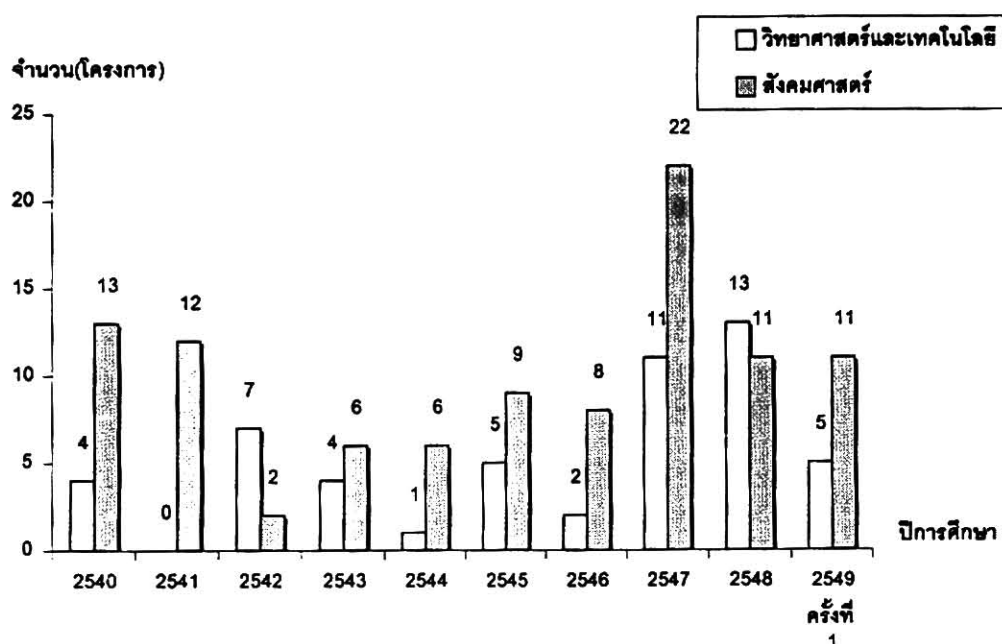
2.1) สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ปีการศึกษา 2548 มีงานวิจัยสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติ ทุนอุดหนุนงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 13 โครงการ รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 11 โครงการ และ ปีการศึกษา 2542 จำนวน 7 โครงการตามลำดับ

2.2) สาขาสังคมศาสตร์

ปีการศึกษา 2547 มีงานวิจัยสาขาสังคมศาสตร์ที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติทุนอุดหนุนงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 22 โครงการ รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2540 จำนวน 13 โครงการ และ ปีการศึกษา 2541 จำนวน 12 โครงการตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 4

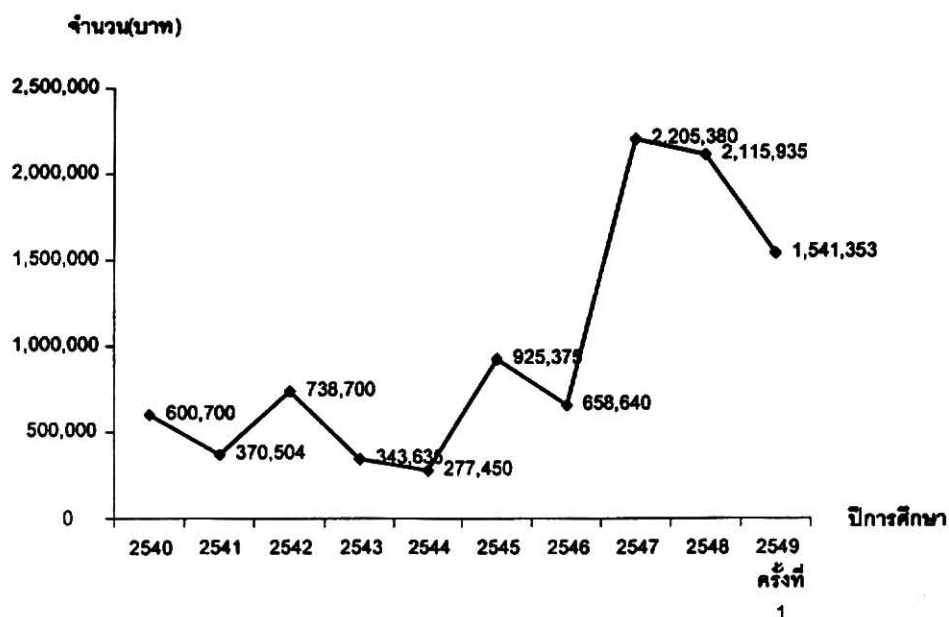
แผนภาพ 4 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1 จำแนกตามสาขา

งบประมาณอุดหนุนงานวิจัย

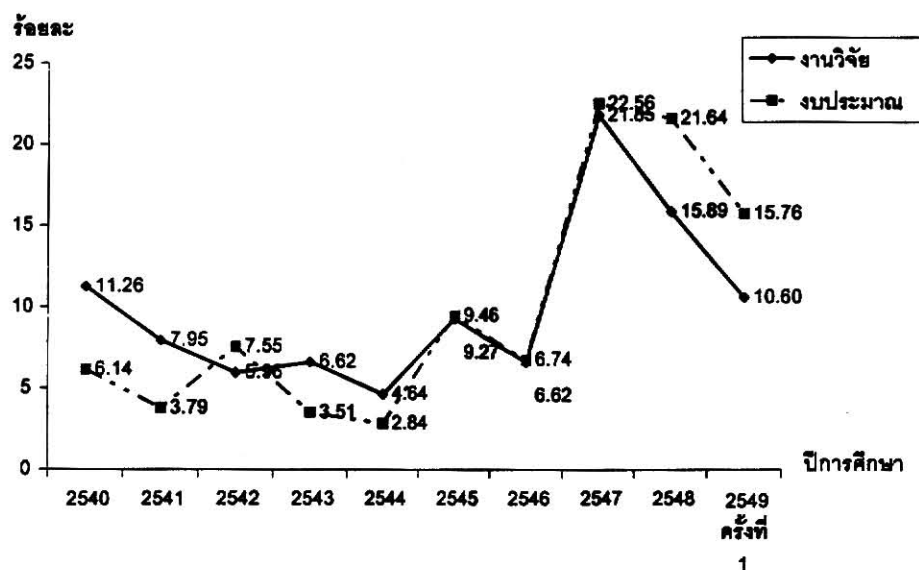
นับตั้งแต่มีการสนับสนุนทุนอุดหนุนงานวิจัย ปีการศึกษา 2540 จนถึงปีการศึกษา 2549 ครั้งที่ 1 งบประมาณที่ผ่านการอนุมัติคิดเป็นเงินทั้งสิ้น 9,777,672 บาท (เก้าล้านเจ็ดแสนเจ็ดหมื่นเจ็ดพันหกกร้อยเจ็ดสิบลองบาทถ้วน) เมื่อพิจารณาสัดส่วนของงบประมาณอุดหนุนงานวิจัย พบว่า ปีการศึกษา 2547 ได้รับงบประมาณอุดหนุนมากที่สุด คิดเป็นงบประมาณที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติทั้งสิ้น 2,205,380 บาท (สองล้านสองแสนห้าพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2548 คิดเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 2,115,935 บาท (สองล้านหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นห้าพันเก้าร้อยสามสิบบาทถ้วน) และ ปีการศึกษา 2549 ครั้งที่ 1 คิดเป็นงบประมาณทั้งสิ้น 1,541,353 บาท (หนึ่งล้านห้าแสนสี่หมื่นหนึ่งพันสามร้อยห้าสิบบาทถ้วน) ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 5

แผนภาพ 5 สัดส่วนงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1

จากโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยทั้งสิ้น 152 โครงการ นับตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1 เมื่อพิจารณาเทียบกับงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยที่ได้รับ พบว่าแปรผันตรงตามกัน ดังรายละเอียดในแผนภาพ 6

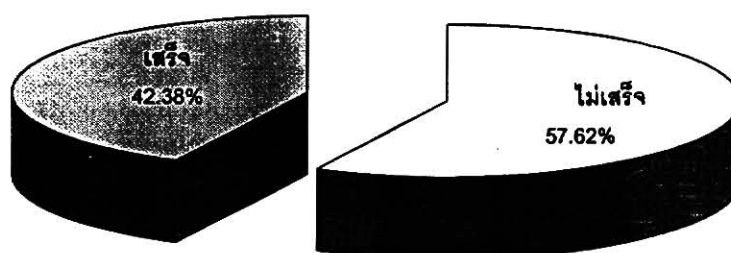
แผนภาพ 6 ร้อยละของโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับงบประมาณอุดหนุนงานวิจัยที่ได้รับ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 ครั้งที่ 1

ผลการดำเนินงานโครงการวิจัย

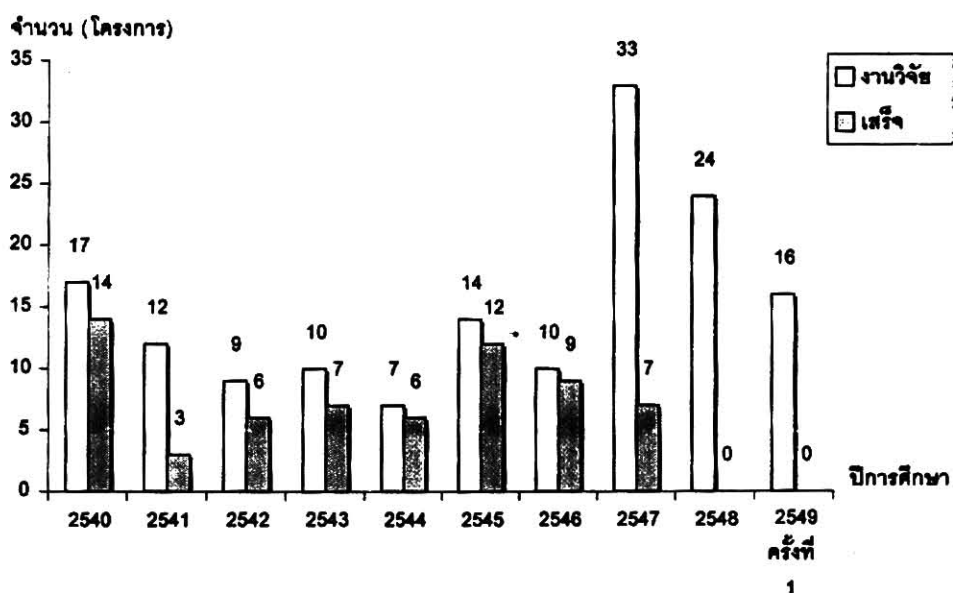
1) จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยทั้ง 152 โครงการ มีงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จทั้งสิ้น 64 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 42.38 รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 7

แผนภาพ 7 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2549 (ครั้งที่ 1)

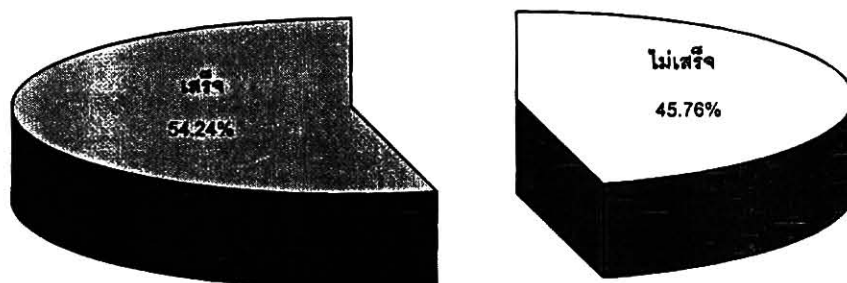
จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ประจำปีการศึกษา 2540-2549 (ครั้งที่ 1) เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังรายละเอียดในแผนภาพ 8

แผนภาพ 8 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2549 (ครั้งที่ 1)

2) จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาดำเนินการที่ระบุกำหนดระยะเวลาดำเนินการ มีโครงการที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขทั้งสิ้น 118 โครงการ ประจำปีการศึกษา 2540-2548¹ ดังนั้นงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จทั้งสิ้น 64 โครงการ จึงคิดเป็นร้อยละ 54.24 รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 9

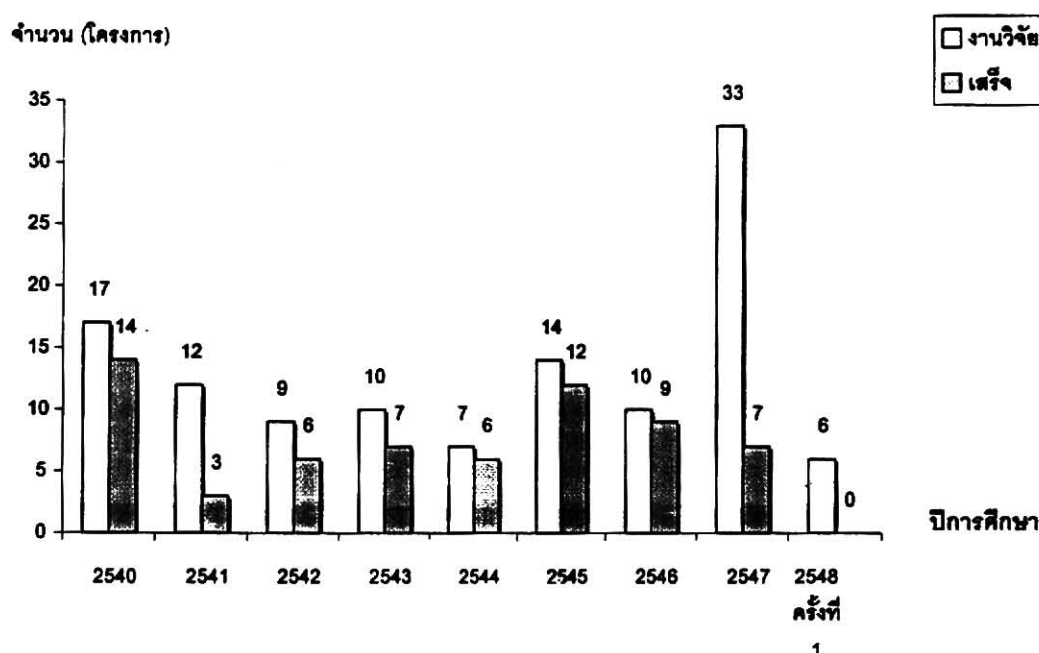
แผนภาพ 9 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1)

¹ ทุนอุดหนุนงานวิจัยสำหรับบุคลากรภายใน ประจำปีการศึกษา 2548 ครั้งที่ 1

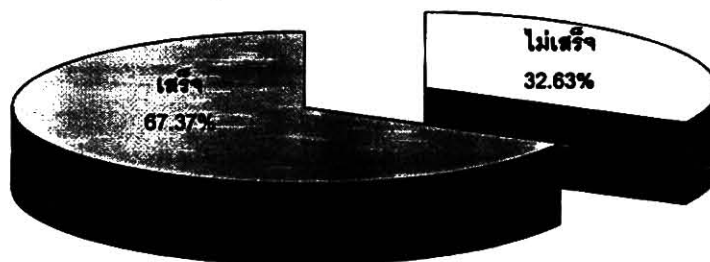
จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1) เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังรายละเอียดในแผนภาพ 10

แผนภาพ 10 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1)

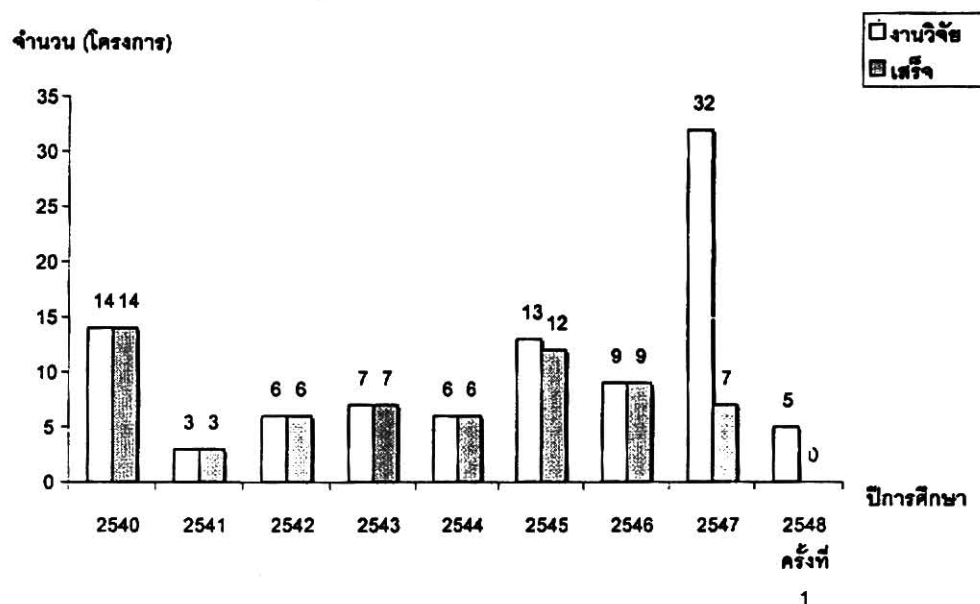
3) ทั้งนี้ จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย เมื่อพิจารณาถึงระยะเวลาดำเนินการที่ระบุกำหนดระยะเวลาดำเนินการ ซึ่งมีโครงการที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขทั้งสิ้น 118 โครงการ ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1) นั้นเนื่องจากมีงานวิจัยจำนวน 23 โครงการ ที่ดำเนินการไม่เสร็จเนื่องจากผู้วิจัยลาออกหรือคืนทุนเนื่องจากได้รับทุนทบวงคงเหลืองานวิจัยทั้งสิ้น 95 โครงการ ดังนั้นงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จทั้งสิ้น 64 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 67.37 รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 11

แผนภาพ 11 สัดส่วนของจำนวนงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ไม่รวมงานวิจัยที่ผู้วิจัยลาออก)

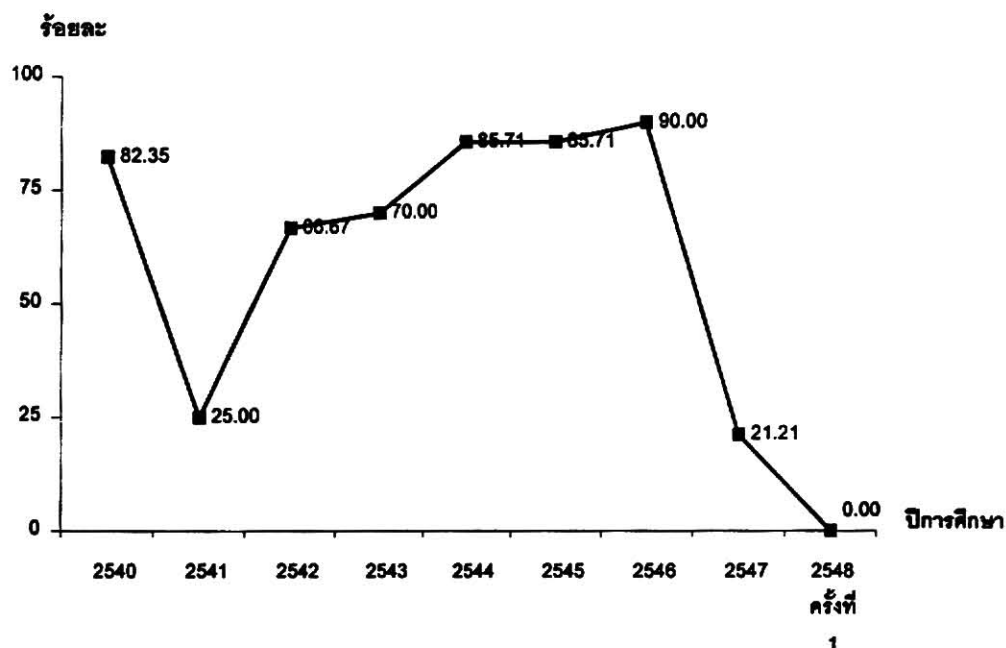
จากจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย ประจำปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1) เมื่อไม่นับรวมงานวิจัยที่ผู้วิจัยลาออกเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ สามารถแสดงความสัมพันธ์ได้ดังรายละเอียดในแผนภาพ 12

แผนภาพ 12 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาและได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยเทียบกับจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540-2548 (ครั้งที่ 1 ไม่รวมงานวิจัยที่ผู้วิจัยลาออก)

4) เมื่อเปรียบเทียบผลการดำเนินงานวิจัยประจำปีการศึกษา 2540-2548 พบว่าปีการศึกษา 2546 ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานวิจัยได้เสร็จสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมา คือปีการศึกษา 2544 และ 2545 ร้อยละ 85.71 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 13

แผนภาพ 13 ร้อยละจำนวนโครงการวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ ประจำปีการศึกษา 2540-2547

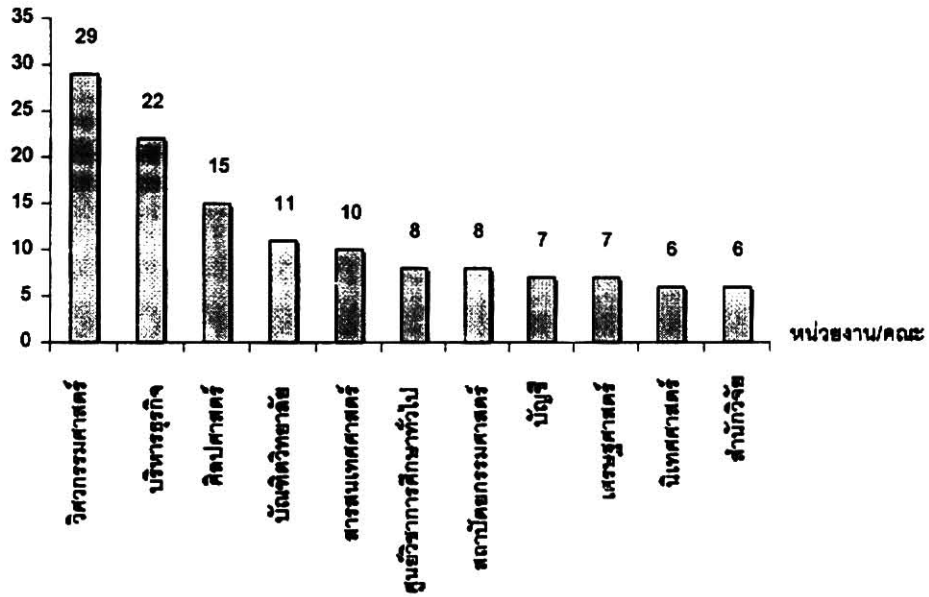

การเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนงานวิจัย

นับจากปีการศึกษา 2540-ปีการศึกษา 2549 ครั้งที่ 1 ซึ่งมีจำนวนงานวิจัยที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติทุนอุดหนุนทั้ง 152 โครงการ นั้น เมื่อพิจารณาตามหน่วยงานที่เสนอขอทุนอุดหนุน พบว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ผ่านการพิจารณาอนุมัติทุนอุดหนุนงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 29 ทุน รองลงมาคือ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 22 ทุน และคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 15 ทุน ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในแผนภาพ 14

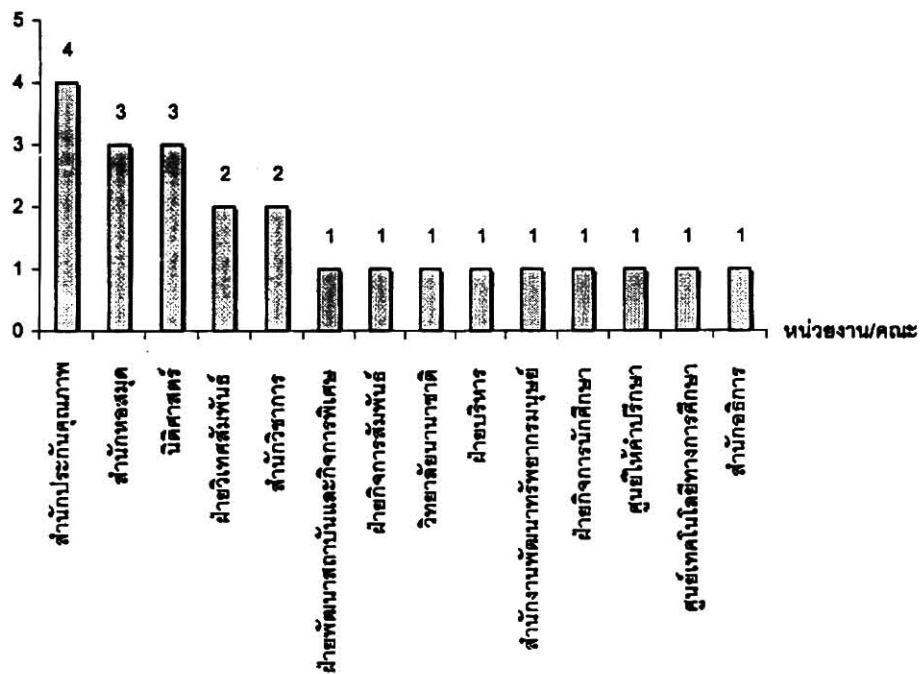
แผนภาพ 14 จำนวนโครงการวิจัยที่ผ่านการพิจารณาอนุมัติทุน จำแนกตามคณะ/หน่วยงาน

จำนวน (โครงการ)

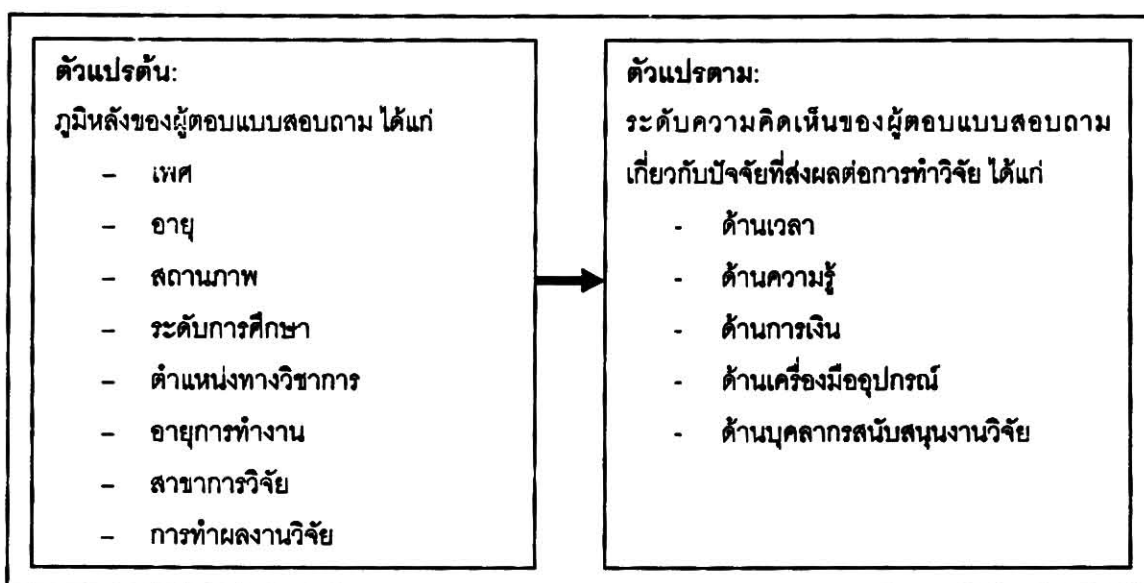
แผนภาพ 14 (ต่อ)

จำนวน (โครงการ)

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ โดยแบ่งปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเวลา ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย โดยเป็นการศึกษาระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่มีต่อปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ซึ่งสรุปได้ดังแผนภาพ 15

แผนภาพ 15 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน และวิทยาการพยาบาล จาก 12 คณะ/หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะสารสนเทศศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและบัณฑิตวิทยาลัย จำนวนทั้งสิ้น 350 คน ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ใช้ข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้ง 350 คน ทั้งนี้ จำนวนอาจารย์ประจำในแต่ละคณะมีรายละเอียดดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขนและวิทยาการพยาบาล
ปีการศึกษา 2549 จำแนกตามคณะ/หน่วยงาน

คณะ/หน่วยงาน	จำนวน (คน)
สารสนเทศศาสตร์	38
วิศวกรรมศาสตร์	76
สถาปัตยกรรมศาสตร์	22
บริหารธุรกิจ	42
บัญชี	18
เศรษฐศาสตร์	5
วิทยาลัยนานาชาติ	5
ศิลปศาสตร์	44
นิติศาสตร์	11
นิเทศศาสตร์	20
สำนักวิชาการศึกษาทั่วไป	14

ตาราง 1 (ต่อ)

คณะ/หน่วยงาน	จำนวน (คน)
บัณฑิตวิทยาลัย	26
อื่น ๆ	29
รวม	350

ที่มา: สำนักงานบริหารทรัพยากรมนุษย์, 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยได้ออกแบบสร้างขึ้นภายใต้กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย การทำผลงานวิจัย ประเภททุนอุดหนุนที่เคยได้รับ จำนวนผู้ร่วมงานวิจัย และงานวิจัยที่ทำครั้งสุดท้าย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ประจำ

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) จำนวนทั้งสิ้น 33 ข้อ แบ่งปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านเวลา จำนวน 4 ข้อ ด้านความรู้ จำนวน 14 ข้อ ด้านการเงิน จำนวน 2 ข้อ ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ จำนวน 6 ข้อ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย จำนวน 7 ข้อ โดยมีเกณฑ์ระดับการประเมินดังนี้

5	หมายถึง	ส่งผลการทำวิจัยในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ส่งผลการทำวิจัยในระดับมาก
3	หมายถึง	ส่งผลการทำวิจัยในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ส่งผลการทำวิจัยในระดับน้อย
1	หมายถึง	ส่งผลการทำวิจัยในระดับน้อยที่สุด

ซึ่งแบบสอบถามตอนที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยทั้ง 5 ด้านของอาจารย์ประจำ

ส่วนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

แบบสอบถามข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบเกี่ยวกับปัญหาจากปัจจัยทั้ง 5 ด้านและแนวทางแก้ไขของอาจารย์ประจำ

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัย
2. ร่างแบบสอบถาม และตรวจทานเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ
3. ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถาม และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรโดยผ่านคณะ/หน่วยงานของกลุ่มประชากร และดำเนินการติดตามแบบสอบถาม 2 ครั้ง โดยใช้การโทรศัพท์ติดตาม เว้นระยะห่างจากเวลาที่ส่งแบบสอบถามเป็นเวลา 1 สัปดาห์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ดำเนินการขอจำนวนอาจารย์ประจำคณะ/หน่วยงาน มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน และวิทยาการพยาบาลจากสำนักงานบริหารทรัพยากรมนุษย์

2. ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากสำนักวิจัย เสนอไปยังคณบดีแต่ละคณะ/หน่วยงาน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรจำนวนทั้งสิ้น 282 คน

3. หลังจากส่งแบบสอบถามไปแล้ว 2 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนจากอาจารย์ประจำคณะที่เป็นกลุ่มประชากรจำนวน 102 ชุด คิดเป็นร้อยละ 36.17 ของจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นกลุ่มประชากร สัปดาห์ที่ 3 หลังจากส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยติดตามการตอบกลับโดยโทรศัพท์ติดตาม ได้แบบสอบถามกลับคืน 41 ชุด คิดเป็นร้อยละ 14.54 ของจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นกลุ่มประชากร สัปดาห์ที่ 4 หลังจากส่งแบบสอบถาม ผู้วิจัยติดตามการตอบกลับโดยโทรศัพท์ติดตาม ได้แบบสอบถามกลับคืน 36 ชุด คิดเป็นร้อยละ 12.77 ของจำนวนอาจารย์ประจำที่เป็นกลุ่มประชากร โดยเริ่มเก็บข้อมูลเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549 ถึงวันที่ 31 มกราคม 2550 รวมระยะเวลาที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสิ้น 47 วัน ได้รับแบบสอบถามกลับคืน 179 ชุด คิดเป็นร้อยละ 63.48 ของจำนวนกลุ่มประชากร 282 คน

4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทำการลงรหัส (coding) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน คือ การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น การวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ตอบ ซึ่งมีแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติภาคบรรยาย เพื่ออธิบายลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม และลักษณะตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้โปรแกรม SPSS ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่และร้อยละ

1.2 การวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเวลา ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

2. วิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเวลา ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย โดยจำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย โดยใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยประชากร 2 กลุ่ม (t-test) ในตัวแปรเพศ สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) ในตัวแปรอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน ด้วยโปรแกรม SPSS

สำหรับการแปลผลเกณฑ์การตัดสินของค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X}) แบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (class interval) โดยใช้นำค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวนช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล (ประคอง กรรณสูต, 2542) ซึ่งในการศึกษาค้างนี้แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ดังนั้นช่วงการแปลผลแสดงได้ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) สำหรับการแปลผลเกณฑ์การตัดสินใจ

ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})	ระดับความคิดเห็น
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 - 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
4.21 – 5.00	มากที่สุด

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) แตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ ด้านเวลา ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำเสนอค่าสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และส่วนที่สอง ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้มีจำนวน 179 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 57.54 และ 42.46 ตามลำดับ มีอายุอยู่ในช่วง 25 – 35 ปี สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.72

รองลงมาคือช่วงอายุ 36 – 45 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.08 สถานภาพ ส่วนใหญ่มีสถานภาพ สมรส คิดเป็นร้อยละ 54.75 รองลงมาคือ โสด คิดเป็นร้อยละ 43.02 และ หม้าย คิดเป็นร้อยละ 2.23 ตามลำดับ ทั้งนี้ ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 72.63 รองลงมาคือ ระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 15.08 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 83.80 รองลงมาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 13.97 และ รองศาสตราจารย์ คิดเป็นร้อยละ 2.23 อายุ การทำงานส่วนใหญ่มีอายุการทำงานในมหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ในช่วง 6 – 10 ปี สูงที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 39.11 รองลงมาคือ ช่วง 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.55 โดยส่วนใหญ่อยู่สาขาการวิจัย สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็น ร้อยละ 56.98 และ 32.96 ตามลำดับ ส่วนใหญ่ไม่เคยทำผลงานวิจัยมากกว่าเคยทำผลงานวิจัย คิดเป็นร้อยละ 54.19 และ 45.81 ตามลำดับ รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละความถี่ของข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม

รายการ	จำนวน (n = 179)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	103	57.54
หญิง	76	42.46
อายุ		
25 - 35 ปี	89	49.72
36 - 45 ปี	61	34.08
46 - 55 ปี	19	10.61
56 ปี ขึ้นไป	10	5.59
สถานภาพ		
โสด	77	43.02
สมรส	98	54.75
หม้าย	4	2.23
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	22	12.29
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	130	72.63
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	27	15.08
ตำแหน่งทางวิชาการ		
อาจารย์	150	83.80
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	25	13.97
รองศาสตราจารย์	4	2.23

ตาราง 3 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 179)	ร้อยละ
อายุการทำงาน		
ต่ำกว่า 3 ปี	31	17.32
3 - 5 ปี	25	13.97
6 - 10 ปี	70	39.11
11 - 15 ปี	35	19.55
16 - 20 ปี	14	7.82
21 ปี ขึ้นไป	4	2.23
สาขาการวิจัย		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	59	32.96
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	102	56.98
ไม่ระบุ	18	10.06
การทำผลงานวิจัย		
เคย	82	45.81
ไม่เคย	97	54.19
รวม	179	100.00

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย จำนวน 82 คน พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนผลงานวิจัยน้อยกว่า 3 ชิ้น สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.49 รองลงมาคือ มีจำนวนผลงานวิจัย 3 – 5 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 17.07 ประเภททุนอุดหนุน ส่วนใหญ่ได้รับทุนอุดหนุน การทำผลงานวิจัยจากภายใน มหาวิทยาลัยสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.41 รองลงมาคือ ทุนจาก ภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 18.29 ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัย จากภายในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ มีจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายในจำนวน 1 ชิ้น สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85.25 รองลงมาคือ มีจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายในจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 9.84 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยจากภายนอก มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ มีจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายนอกจำนวน 1 ชิ้น สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมาคือ มีจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายนอกจำนวน 2 ชิ้น คิดเป็นร้อยละ 24.00 จำนวนผู้ร่วมงานวิจัย ส่วนใหญ่ทำงานวิจัยแบบเดี่ยว สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.86 รองลงมาคือ ทำงานวิจัยเป็นคณะ โดยเป็นผู้ร่วมโครงการ คิดเป็นร้อยละ 29.55 ปีการศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุด อยู่ในช่วงปีการศึกษา 2538 – 2549 โดยได้รับทุนปีการศึกษา 2549 สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 20.73 รองลงมาคือ ปีการศึกษา 2548 คิดเป็นร้อยละ 19.51 ส่วนปีการศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการวิจัยที่

ได้รับทุนอุดหนุนครั้งล่าสุดเสร็จ อยู่ในช่วงปีการศึกษา 2538 – 2551 โดยปีการศึกษา 2549 มีงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จ สูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.61 รองลงมา คือ ปีการศึกษา 2548 คิดเป็นร้อยละ 9.76 ทั้งนี้ ในปีการศึกษา 2550 – 2551 เป็นปีการศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามคาดว่าจะดำเนินการเสร็จ และมีผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ระบุปีการศึกษาที่ดำเนินการเสร็จ คิดเป็นร้อยละ 51.22 แหล่งทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับเป็นแหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัยสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.22 ส่วนงานวิจัยที่ได้รับทุนจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 19.51 ทั้งนี้ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่ระบุแหล่งทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุด คิดเป็นร้อยละ 29.27 รายละเอียดดังตาราง 4

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของข้อมูลการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนผลงานวิจัย		
น้อยกว่า 3 ชิ้น	66	80.49
3 - 5 ชิ้น	14	17.07
9 - 11 ชิ้น	1	1.22
12 ชิ้น ขึ้นไป	1	1.22
ประเภททุนอุดหนุน		
ทุนภายในมหาวิทยาลัย	52	63.41
ทุนภายนอกมหาวิทยาลัย	15	18.29
ทั้งสองประเภท	10	12.20
ไม่ระบุ	5	6.10
จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายใน		
1 ชิ้น	52	85.25
2 ชิ้น	6	9.84
3 ชิ้น	3	4.92
จำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายนอก		
1 ชิ้น	15	60.00
2 ชิ้น	6	24.00
3 ชิ้น	2	8.00
5 ชิ้น	1	4.00
10 ชิ้น	1	4.00

ตาราง 4 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนผู้ร่วมงานวิจัย		
เดี่ยว	43	48.86
คณะ โดยเป็นผู้ร่วมโครงการ	26	29.55
คณะ โดยเป็นหัวหน้าโครงการ	5	5.68
ทั้งเดี่ยวและคณะ โดยเป็นผู้ร่วมโครงการ	5	5.68
คณะ โดยเคยเป็นทั้งผู้ร่วมโครงการและหัวหน้าโครงการ	4	4.55
ทั้งเดี่ยวและคณะ โดยเคยเป็นทั้งผู้ร่วมโครงการและหัวหน้าโครงการ	5	5.68
ปีการศึกษาที่ได้ทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุด		
ปีการศึกษา 2538	1	1.22
ปีการศึกษา 2539	2	2.44
ปีการศึกษา 2543	1	1.22
ปีการศึกษา 2544	2	2.44
ปีการศึกษา 2545	3	3.66
ปีการศึกษา 2546	3	3.66
ปีการศึกษา 2547	12	14.63
ปีการศึกษา 2548	16	19.51
ปีการศึกษา 2549	17	20.73
ไม่ระบุ	25	30.49
ปีการศึกษาที่ดำเนินการเสร็จ		
ปีการศึกษา 2538	1	1.22
ปีการศึกษา 2540	2	2.44
ปีการศึกษา 2545	1	1.22
ปีการศึกษา 2546	2	2.44
ปีการศึกษา 2547	2	2.44
ปีการศึกษา 2548	8	9.76
ปีการศึกษา 2549	21	25.61
ปีการศึกษา 2550	2	2.44
ปีการศึกษา 2551	1	1.22
ไม่ระบุ	42	51.22
แหล่งทุนอุดหนุนงานวิจัย		
ทุนภายในมหาวิทยาลัย	42	51.22
ทุนภายนอกมหาวิทยาลัย	16	19.51
ไม่ระบุ	24	29.27
รวม	82	100.00

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติพื้นฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เมื่อจำแนกตามด้านของปัจจัย มีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยด้านเวลา

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่า ปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อจำแนกตามรายการย่อยของปัจจัยด้านเวลาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า รายการย่อยเรื่องเวลาที่ใช้ในงานหลักหรืองานประจำตามหน้าที่/พันธกิจทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงสุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$) รองลงมาคือ เวลาที่ใช้ในงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากงานประจำในหน้าที่ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$) ส่วนรายการย่อยของปัจจัยด้านเวลาที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรายการย่อยอื่นในปัจจัยเดียวกันคือ เวลาที่ให้แก่ครอบครัวทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) รายละเอียดดังตาราง 5

ตาราง 5 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลา (n = 179)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. เวลาที่ใช้ในงานหลักหรืองานประจำตามหน้าที่/พันธกิจทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย	4.13	0.89	มาก
2. เวลาที่ใช้ในงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากงานประจำในหน้าที่ทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย	4.02	0.93	มาก
3. เวลาที่ให้แก่ครอบครัวทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย	2.87	1.11	ปานกลาง
4. เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย	2.97	1.09	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.50	0.68	มาก

2) ปัจจัยด้านความรู้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) เมื่อจำแนกตามรายการย่อยของปัจจัยด้านความรู้พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า รายการย่อยเรื่องอาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาของศาสตร์ที่ทำวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงสุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) รองลงมาคือ อาจารย์สามารถเลือกหัวข้อที่จะทำวิจัยได้เหมาะสมกับสภาพหรือประเด็นปัญหาซึ่งมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเท่ากับค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเรื่องอาจารย์สามารถสรุปหรือวิเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$ และ $\bar{X} = 3.94$) และอาจารย์สามารถประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการทำวิจัยได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนรายการย่อยของปัจจัยด้านความรู้ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรายการย่อยอื่นในปัจจัยเดียวกันคือ อาจารย์สามารถออกแบบหรือวางแผนงานวิจัยเพื่อควบคุมความคลาดเคลื่อนในงานวิจัยได้ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) รายละเอียดดังตาราง 6

ตาราง 6 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ (n = 179)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการทำวิจัยได้	3.93	0.81	มาก
2. ท่านมีความรู้ในเนื้อหาของศาสตร์ที่ทำวิจัย	3.98	0.84	มาก
3. ท่านสามารถเลือกหัวข้อที่จะทำวิจัยได้เหมาะสมกับสภาพหรือประเด็นปัญหา	3.94	0.84	มาก
4. ท่านสามารถสรุปหรือวิเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยได้	3.94	0.85	มาก
5. ท่านสามารถสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับงานวิจัยได้	3.74	0.90	มาก
6. ท่านสามารถวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริงได้	3.63	0.89	มาก
7. ท่านสามารถออกแบบหรือวางแผนงานวิจัยเพื่อควบคุมความคลาดเคลื่อนในงานวิจัยได้	3.60	0.89	มาก
8. ท่านสามารถวางแผนการสุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลได้ถูกต้อง	3.75	0.80	มาก
9. ท่านสามารถเลือกใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตรงตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยได้ถูกต้อง	3.63	0.87	มาก
10. ท่านสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพได้ถูกต้อง	3.65	0.87	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
11. ท่านสามารถแปลผลและการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง	3.70	0.86	มาก
12. ท่านสามารถเขียนอภิปรายผลการวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน	3.75	0.89	มาก
13. ท่านสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน	3.75	0.86	มาก
14. ท่านสามารถเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ชัดเจน	3.69	0.97	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.76	0.72	มาก

3) ปัจจัยด้านการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$) เมื่อจำแนกตามรายการย่อยของปัจจัยด้านการเงินพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า รายการย่อยเรื่องการได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงสุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.22$) ส่วนการได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณภายในของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.91$) รายละเอียดดังตาราง 7

ตาราง 7 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงิน (n = 179)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. การได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณภายในของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย	2.91	1.16	ปานกลาง
2. การได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย	3.22	1.05	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.06	0.98	ปานกลาง

4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) เมื่อจำแนกตามรายการย่อยของปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า รายการย่อยเรื่องสถาบัน/หน่วยงานของ

อาจารย์มีการบริการเกี่ยวกับงานเอกสารต่าง ๆ เช่น การอัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร เป็นต้น เพียงพอ ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมาคือ สถาบัน/หน่วยงานของอาจารย์มีแหล่งข้อมูลเอกสาร ตำรา วารสารและผลงานวิจัยที่ทันสมัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.87$) และสถาบัน/หน่วยงานของอาจารย์จัดบริการด้านการวิเคราะห์หรือประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยเพียงพอ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) ส่วนรายการย่อยของปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรายการย่อยอื่นในปัจจัยเดียวกันคือ สถาบัน/หน่วยงานของอาจารย์สนับสนุนวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ เพียงพอ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$) รายละเอียดดังตาราง 8

ตาราง 8 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ (n = 179)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถาบัน/หน่วยงานของท่านมีแหล่งข้อมูลเอกสาร ตำรา วารสารและผลงานวิจัยที่ทันสมัย	2.87	1.18	ปานกลาง
2. สถาบัน/หน่วยงานของท่านมีการบริการเกี่ยวกับงานเอกสารต่าง ๆ เช่น การอัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร เป็นต้น เพียงพอ	2.97	1.13	ปานกลาง
3. สถาบัน/หน่วยงานของท่านจัดบริการด้านการวิเคราะห์หรือประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยเพียงพอ	2.77	1.09	ปานกลาง
4. ท่านมีห้องทำงานที่เอื้อต่อการวิจัย	2.72	1.20	ปานกลาง
5. สถาบัน/หน่วยงานที่สังกัดสนับสนุนเครื่องมือวิจัยเฉพาะทางเพียงพอ	2.65	1.08	ปานกลาง
6. สถาบัน/หน่วยงานของท่านสนับสนุนวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ เพียงพอ	2.63	1.11	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.77	0.93	ปานกลาง

5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นใกล้เคียงกันว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อจำแนกตามรายการย่อยของปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่า รายการย่อยเรื่องผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก

($\bar{X} = 3.81$) รองลงมาคือ สมาชิกในครอบครัวของอาจารย์สนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$) และหน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) ตามลำดับ ส่วนรายการย่อยของปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับรายการย่อยอื่นในปัจจัยเดียวกันคือ อาจารย์มีเพื่อนต่างหน่วยงานที่เต็มใจทำการวิจัยกับอาจารย์เป็นจำนวนมาก โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) รายละเอียดดังตาราง 9

ตาราง 9 ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ($n = 179$)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. หน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่	3.71	1.10	มาก
2. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่	3.81	1.06	มาก
3. องค์การหรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทำให้ท่านอยากทำงานวิจัย	3.46	1.06	มาก
4. ท่านมีเพื่อนร่วมงานที่เต็มใจทำการวิจัยกับท่านเป็นจำนวนมาก	3.44	1.10	มาก
5. ท่านมีเพื่อนต่างหน่วยงานที่เต็มใจทำการวิจัยกับท่านเป็นจำนวนมาก	3.35	1.18	ปานกลาง
6. มีผู้ใช้ผลประโยชน์จากผลงานวิจัยของท่านหลากหลาย	3.40	1.02	ปานกลาง
7. สมาชิกในครอบครัวของท่านสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่	3.73	1.12	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	3.56	0.85	มาก

เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) และปัจจัยด้านเวลา โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$) ตามลำดับ ส่วนปัจจัยที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยที่สุดเมื่อเทียบกับปัจจัยด้านอื่นคือ ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.77$) รายละเอียดดังตาราง 10

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์
ต่อปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามด้านของ
ปัจจัย (n = 179)

ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัย	\bar{X}	S.D	ระดับความคิดเห็น
ด้านเวลา	3.50	0.68	มาก
ด้านความรู้	3.76	0.72	มาก
ด้านการเงิน	3.06	0.98	ปานกลาง
ด้านเครื่องมืออุปกรณ์	2.77	0.93	ปานกลาง
ด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย	3.56	0.85	มาก

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผล ต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามภูมิหลังของ ผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับ
ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ซึ่ง
ประกอบด้วยปัจจัย 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้าน
เครื่องมืออุปกรณ์ และปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย จำแนกตามภูมิหลังของผู้ตอบ
แบบสอบถาม ประกอบด้วยตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ
อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย โดยใช้การทดสอบความแตกต่างของ
ค่าเฉลี่ย 2 ประชากร (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one - way ANOVA)
ผลการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) ปัจจัยด้านเวลา

1.1) เพศ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับ
ความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย
ศรีปทุม จำแนกตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง
($\bar{X} = 3.51$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย ($\bar{X} = 3.49$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศ
หญิงเห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย
แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบ
แบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.110$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบ

ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 11

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
				0.110	.741	-0.244	.807
ชาย		3.49	0.70				
หญิง		3.51	0.66				

*p < .05

1.2) อายุ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 36 – 45 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 46 - 55 ปี ($\bar{X} = 3.53$) และช่วงอายุ 25 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.51$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 36 – 45 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาของอาจารย์ที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.741$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 12 และ 13 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุ			
25 - 35 ปี	3.51	0.75	มาก
36 - 45 ปี	3.55	0.61	มาก
46 - 55 ปี	3.53	0.58	มาก
56 ปี ขึ้นไป	3.03	0.62	ปานกลาง

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.411	3	0.804	1.741	.160
ภายในกลุ่ม	80.777	175	0.462		
รวม	83.187	178			

levene's test for equality of variances = 0.740 p = .529

*p < .05

1.3) สถานภาพ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสดสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.52$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส ($\bar{X} = 3.49$) และหม้าย ($\bar{X} = 3.31$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสดเห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และหม้าย เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.191$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 14 และ 15 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สถานภาพ			
โสด	3.52	0.70	มาก
สมรส	3.49	0.68	มาก
หม้าย	3.31	0.63	ปานกลาง

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	0.180	2	0.090	0.191	.827
ภายในกลุ่ม	83.007	176	0.472		
รวม	83.187	178			

levene's test for equality of variances = 0.170 p = .844

*p < .05

1.4) **ระดับการศึกษา:** ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.55$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.44$) และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.26$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.793$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 16 และ 17 ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.26	0.89	ปานกลาง
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	3.55	0.62	มาก
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	3.44	0.77	มาก

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.661	2	0.830	1.793	.170
ภายในกลุ่ม	81.526	176	0.463		
รวม	83.187	178			

levene's test for equality of variances = 2.567 p = .080

*p < .05

1.5) ตำแหน่งทางวิชาการ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.53$) รองลงมาคือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 3.48$) และรองศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 2.56$) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน ($F = 4.017$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการด้วยวิธีของ Scheffe' ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ

Scheffe พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 2 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ ตามลำดับ

รายละเอียดดังตาราง 18 19 และ 20 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	3.53	0.69	มาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3.48	0.61	มาก
รองศาสตราจารย์	2.56	0.43	น้อย

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.632	2	1.816	4.017*	.020
ภายในกลุ่ม	79.555	176	0.452		
รวม	83.187	178			

levene's test for equality of variances = 0.518 p = .597

*p < .05

ตาราง 20 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ Scheffe'

ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์
อาจารย์	-		
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	-0.047	-	
รองศาสตราจารย์	-0.964*	-0.918*	-

*p < .05

1.6) อายุการทำงาน: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 6 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.58$) และช่วง 11 – 15 ปี ($\bar{X} = 3.47$) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน ($F = 2.275$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ตัวแปรอายุการทำงานด้วยวิธีของ LSD ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน โดยวิธีของ LSD พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 3 คู่ ได้แก่ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 3 – 5 ปี แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าอาจารย์ที่มีอายุการทำงาน 3 – 5 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 6 – 10 ปี และอายุการทำงาน 11 – 15 ปี แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปี

ขึ้นไป เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยกว่าอาจารย์ที่มีอายุการทำงาน 6 – 10 ปี และอายุการทำงาน 11 – 15 ปี ตามลำดับ

ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีจำนวน 1 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นต่ำกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปีขึ้นไป เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยกว่าอาจารย์ที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี

รายละเอียดดังตาราง 21 22 และ 23 ตามลำดับ

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุการทำงาน			
ต่ำกว่า 3 ปี	3.45	0.87	มาก
3-5 ปี	3.31	0.69	ปานกลาง
6 - 10 ปี	3.58	0.64	มาก
11 - 15 ปี	3.47	0.56	มาก
16 - 20 ปี	3.82	0.50	มาก
21 ปีขึ้นไป	2.75	0.79	ปานกลาง

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	5.132	5	1.026	2.275*	.049
ภายในกลุ่ม	78.055	173	.451		
รวม	83.187	178			

levene's test for equality of variances = 1.939 p = .090

*p < .05

ตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน โดยวิธีของ LSD

อายุการทำงาน	ต่ำกว่า 3 ปี	3-5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	21 ปี ขึ้นไป
ต่ำกว่า 3 ปี	-					
3-5 ปี	-0.142	-				
6-10 ปี	0.127	0.269	-			
11-15 ปี	0.020	0.161	-0.107	-		
16-20 ปี	0.370	0.511*	0.243	0.350	-	
21 ปี ขึ้นไป	-0.702	-0.560	-0.829*	-0.721*	-1.071**	-

*p < .05

**p < .01

1.7) สาขาการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.50$) ต่ำกว่าสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.55$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์น้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 2.033$) และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสาขาการวิจัยต่างกัน ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 24

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
สาขาการวิจัย			2.033	.156	-0.453	.651
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.50	0.62				
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.55	0.70				

*p < .05

1.8) การทำผลงานวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.52$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.47$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัยเห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย แต่จากการทดสอบความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.948$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการทำผลงานวิจัยต่างกัน ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 25

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
การทำผลงานวิจัย			1.948	.165	-0.468	.641
เคย	3.47	0.61				
ไม่เคย	3.52	0.74				

*p < .05

2) ปัจจัยด้านความรู้

2.1) เพศ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย ($\bar{X} = 3.85$) สูงกว่าเพศหญิง ($\bar{X} = 3.64$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าแตกต่างกัน ($F = 4.229$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามเพศ พบว่า แตกต่างกัน ($t = 2.038$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 26

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
เพศ			4.229*	.041	2.038*	.043
ชาย	3.85	0.74				
หญิง	3.64	0.67				

* $p < .05$

2.2) อายุ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.06$) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 3.88$) และช่วงอายุ 25 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.68$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ของอาจารย์ที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.845$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 27 และ 28 ตามลำดับ

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุ			
25 - 35 ปี	3.68	0.78	มาก
36 - 45 ปี	3.88	0.66	มาก
46 - 55 ปี	3.62	0.52	มาก
56 ปี ขึ้นไป	4.06	0.62	มาก

ตาราง 28 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.799	3	.933	1.845	.141
ภายในกลุ่ม	88.512	175	.506		
รวม	91.310	178			

levene's test for equality of variances = 1.558 p = .201

*p < .05

2.3) สถานภาพ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้าย สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) รองลงมาคือสถานภาพสมรส ($\bar{X} = 3.84$) และโสด ($\bar{X} = 3.62$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพสมรส และโสด เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน ($F = 5.096$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ตัวแปรสถานภาพด้วยวิธีของ Scheffe' ซึ่ง

จากผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ โดยวิธีของ Scheffe พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้าย มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด

รายละเอียดดังตาราง 29 30 และ 31 ตามลำดับ

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สถานภาพ			
โสด	3.62	0.79	มาก
สมรส	3.84	0.63	มาก
หม้าย	4.61	0.43	มากที่สุด

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.999	2	2.499	5.096**	.007
ภายในกลุ่ม	86.312	176	.490		
รวม	91.310	178			

levene's test for equality of variances = 3.031 p = .051

**p < .01

ตาราง 31 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ โดยวิธีของ Scheffe'

สถานภาพ	โตด	สมรส	หม้าย
โตด			
สมรส	0.220		
หม้าย	0.987*	0.767	

*p < .05

2.4) ระดับการศึกษา: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.37$) รองลงมาคือ ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.72$) และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.28$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันอย่างน้อย 1 คู่แตกต่างกัน ($F = 17.891$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เนื่องจากผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ตัวแปรระดับการศึกษาด้วยวิธีของ Dunnett T3 ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธีของ Dunnett T3 พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโทหรือเทียบเท่า

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโทหรือเทียบเท่า

รายละเอียดดังตาราง 32 33 และ 34 ตามลำดับ

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.28	1.04	ปานกลาง
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	3.72	0.58	มาก
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	4.37	0.61	มากที่สุด

ตาราง 33 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	15.428	2	7.714	17.891**	.000
ภายในกลุ่ม	75.883	176	.431		
รวม	91.310	178			

levene's test for equality of variances = 6.660** p = .002

**p < .01

ตาราง 34 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา โดยวิธีของ Dunnett T3

ระดับการศึกษา	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	-		
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	0.443	-	
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	1.094**	0.651**	-

**p < .01

2.5) ตำแหน่งทางวิชาการ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 3.76$) และอาจารย์ ($\bar{X} = 3.74$) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่ามีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ แตกต่างกัน ($F = 3.583$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ต่อไป

ผลการวิเคราะห์ความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการเปรียบเทียบรายคู่ตัวแปรตำแหน่งทางวิชาการด้วยวิธีของ Scheffe' ซึ่งจากผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ Scheffe' พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 คู่ คือ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยสูงกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์

รายละเอียดดังตาราง 35 36 และ 37 ตามลำดับ

ตาราง 35 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	3.74	0.71	มาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3.76	0.71	มาก
รองศาสตราจารย์	4.70	0.52	มากที่สุด

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3.572	2	1.786	3.583*	.030
ภายในกลุ่ม	87.738	176	.499		
รวม	91.310	178			

levene's test for equality of variances = 0.363 p = .696

*p < .05

ตาราง 37 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีของ Scheffe'

ตำแหน่งทางวิชาการ	อาจารย์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์
อาจารย์	-		
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	0.018	-	
รองศาสตราจารย์	0.957*	0.939	-

*p < .05

2.6) อายุการทำงาน: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 6 – 10 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมาคือ ช่วง 16 – 20 ปี ($\bar{X} = 3.88$) และช่วง 21 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 3.80$) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.628$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม รายละเอียดดังตาราง 38 และ 39 ตามลำดับ

ตาราง 38 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุการทำงาน			
ต่ำกว่า 3 ปี	3.56	0.97	มาก
3-5 ปี	3.59	0.70	มาก
6-10 ปี	3.92	0.59	มาก
11-15 ปี	3.69	0.64	มาก
16-20 ปี	3.88	0.75	มาก
21 ปี ขึ้นไป	3.80	0.86	มาก

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4.103	5	.821	1.628	.155
ภายในกลุ่ม	87.208	173	.504		
รวม	91.310	178			

levene's test for equality of variances = 2.213 p = .055

*p < .05

2.7) สาขาการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (\bar{X} = 3.87) สูงกว่าสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (\bar{X} = 3.73) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน (F = 0.022) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสาขาการวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 40

ตาราง 40 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
สาขาการวิจัย			0.022	.882	1.145	.254
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.87	0.70				
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.73	0.75				

* $p < .05$

2.8) การทำผลงานวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.99$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.57$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัยเห็นว่าปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย จากการทดสอบความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าแตกต่างกัน ($F = 4.188$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า แตกต่างกัน ($t = 4.146$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการทำผลงานวิจัยต่างกันแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 41

ตาราง 41 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
การทำผลงานวิจัย			4.188*	0.042	4.146**	0.000
เคย	3.99	0.61				
ไม่เคย	3.57	0.75				

*p < .05

**p < .01

3) ปัจจัยด้านการเงิน

3.1) เพศ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย (\bar{X} = 2.92) ต่ำกว่าเพศหญิง (\bar{X} = 3.26) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามชายเห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามหญิง จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน (F = 0.069) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามเพศ พบว่า แตกต่างกัน (t = -2.358) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 42

ตาราง 42 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
เพศ			0.069	.792	-2.358*	.019
ชาย	2.92	1.01				
หญิง	3.26	0.92				

*p < .05

3.2) อายุ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.25$) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 46 - 55 ปี ($\bar{X} = 3.11$) และช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป เห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินของอาจารย์ที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.188$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 43 และ 44 ตามลำดับ

ตาราง 43 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุ			
25 - 35 ปี	3.02	1.06	ปานกลาง
36 - 45 ปี	3.08	0.90	ปานกลาง
46 - 55 ปี	3.11	0.83	ปานกลาง
56 ปี ขึ้นไป	3.25	1.14	ปานกลาง

ตาราง 44 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.551	3	.184	0.188	.904
ภายในกลุ่ม	170.960	175	.977		
รวม	171.511	178			

levene's test for equality of variances = 0.970 p = .408

*p < .05

3.3) สถานภาพ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายสูงสุด ($\bar{X} = 3.50$) รองลงมาคือ โสด ($\bar{X} = 3.10$) และสมรส ($\bar{X} = 3.02$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายเห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และสมรส เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.533$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 45 และ 46 ตามลำดับ

ตาราง 45 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สถานภาพ			
โสด	3.10	1.06	ปานกลาง
สมรส	3.02	0.93	ปานกลาง
หม้าย	3.50	0.71	มาก

ตาราง 46 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.033	2	.516	0.533	.588
ภายในกลุ่ม	170.479	176	.969		
รวม	171.511	178			

levene's test for equality of variances = 1.055 p = .350

*p < .05

3.4) ระดับการศึกษา: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมาคือ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.07$) และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 2.86$) ตามลำดับ

แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.731$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 47 และ 48 ตามลำดับ

ตาราง 47 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.86	1.36	ปานกลาง
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	3.07	0.87	ปานกลาง
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	3.20	1.13	ปานกลาง

ตาราง 48 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.414	2	.707	0.731	.483
ภายในกลุ่ม	170.097	176	.966		
รวม	171.511	178			

levene's test for equality of variances = 6.763** p = .001

**p < .01

3.5) ตำแหน่งทางวิชาการ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือ อาจารย์ ($\bar{X} = 3.08$) และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 2.92$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ เห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็น

อาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.487$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 49 และ 50 ตามลำดับ

ตาราง 49 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	3.08	0.99	ปานกลาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2.92	1.01	ปานกลาง
รองศาสตราจารย์	3.38	0.48	ปานกลาง

ตาราง 50 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.944	2	.472	0.487	.615
ภายในกลุ่ม	170.568	176	.969		
รวม	171.511	178			

levene's test for equality of variances = 0.820 p = .442

*p < .05

3.6) อายุการทำงาน: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ช่วง 6 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.13$) และช่วงต่ำกว่า 3 ปี ($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วงอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.312$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 51 และ 52 ตามลำดับ

ตาราง 51 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุการทำงาน			
ต่ำกว่า 3 ปี	3.08	1.08	ปานกลาง
3-5 ปี	2.88	0.99	ปานกลาง
6-10 ปี	3.13	0.97	ปานกลาง
11-15 ปี	2.86	0.90	ปานกลาง
16-20 ปี	3.57	0.85	มาก
21 ปี ขึ้นไป	3.00	1.35	ปานกลาง

ตาราง 52 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.266	5	1.253	1.312	.261
ภายในกลุ่ม	165.246	173	.955		
รวม	171.511	178			

levene's test for equality of variances = 0.572 p = .721

*p < .05

3.7) สาขาการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.19$) สูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.96$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และจากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.001$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสาขาการวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 53

ตาราง 53 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
สาขาการวิจัย			0.001	.981	-1.474	.142
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.96	1.03				
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.19	0.93				

*p < .05

3.8) การทำผลงานวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.18$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 2.96$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัยเห็นว่าปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย และจากการทดสอบความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.321$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการทำผลงานวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 54

ตาราง 54 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
การทำผลงานวิจัย			0.321	.572	1.492	.137
เคย	3.18	0.91				
ไม่เคย	2.96	1.03				

*p < .05

4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์

4.1) เพศ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย (\bar{X} = 2.62) ต่ำกว่ากว่าเพศหญิง (\bar{X} = 2.97) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายเห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าแตกต่างกัน (F = 4.567) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามเพศ พบว่าแตกต่างกัน (t = -2.572) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกันแตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 55

ตาราง 55 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
เพศ			4.567*	.034	-2.572*	.011
ชาย	2.62	0.98				
หญิง	2.97	0.84				

*p < .05

4.2) **อายุ:** ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.10$) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25 - 35 ปี ($\bar{X} = 2.77$) และช่วงอายุ 36 - 45 ปี ($\bar{X} = 2.73$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 56 ปี ขึ้นไป เห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ของอาจารย์ที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.476$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 56 และ 57 ตามลำดับ

ตาราง 56 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุ			
25 - 35 ปี	2.77	1.01	ปานกลาง
36 - 45 ปี	2.73	0.89	ปานกลาง
46 - 55 ปี	2.71	0.80	ปานกลาง
56 ปี ขึ้นไป	3.10	0.71	ปานกลาง

ตาราง 57 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.256	3	.419	0.476	.699
ภายในกลุ่ม	153.873	175	.879		
รวม	155.128	178			

levene's test for equality of variances = 1.740 p = .161

*p < .05

4.3) **สถานภาพ:** ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ พบว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้าย สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.38$) รองลงมาคือโสด ($\bar{X} = 2.84$) และสมรส ($\bar{X} = 2.68$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายเห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสดและสมรส รายละเอียด เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.510$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ดังตาราง 58 และ 59 ตามลำดับ

ตาราง 58 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
สถานภาพ			
โสด	2.84	0.95	ปานกลาง
สมรส	2.68	0.91	ปานกลาง
หม้าย	3.38	1.11	ปานกลาง

ตาราง 59 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2.617	2	1.309	1.510	.224
ภายในกลุ่ม	152.511	176	.867		
รวม	155.128	178			

levene's test for equality of variances = 0.101 p = .904

*p < .05

4.4) ระดับการศึกษา: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น

ของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงที่สุด ($\bar{X} = 2.97$) รองลงมาคือ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 2.77$) และปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 2.59$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.026$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 60 และ 61 ตามลำดับ

ตาราง 60 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	2.97	1.24	ปานกลาง
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	2.77	0.85	ปานกลาง
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	2.59	1.02	น้อย

ตาราง 61 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.787	2	.894	1.026	.361
ภายในกลุ่ม	153.341	176	.871		
รวม	155.128	178			

levene's test for equality of variances = 5.735** p = .004

* $p < .05$

4.5) ตำแหน่งทางวิชาการ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ สูงที่สุด ($\bar{X} = 2.80$)

รองลงมาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 2.64$) และรองศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 2.5492$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ เห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.415$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ รายละเอียดดังตาราง 62 และ 63 ตามลำดับ

ตาราง 62 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	2.80	0.94	ปานกลาง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	2.64	0.92	ปานกลาง
รองศาสตราจารย์	2.54	0.92	น้อย

ตาราง 63 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.728	2	.364	0.415	.661
ภายในกลุ่ม	154.400	176	.877		
รวม	155.128	178			

levene's test for equality of variances = 0.066 p = .936

*p < .05

4.6) อายุการทำงาน: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.20$) รองลงมาคือ ช่วงต่ำกว่า 3 ปี ($\bar{X} = 2.88$) และช่วง 6 – 10 ปี ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม

ที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุการทำงานช่วงอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.503$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 64 และ 65 ตามลำดับ

ตาราง 64 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุการทำงาน			
ต่ำกว่า 3 ปี	2.88	0.89	ปานกลาง
3-5 ปี	2.40	0.99	น้อย
6 - 10 ปี	2.78	0.97	ปานกลาง
11 - 15 ปี	2.74	0.82	ปานกลาง
16 - 20 ปี	3.20	0.88	ปานกลาง
21 ปี ขึ้นไป	2.75	1.13	ปานกลาง

ตาราง 65 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	6.456	5	1.291	1.503	.191
ภายในกลุ่ม	148.672	173	.859		
รวม	155.128	178			

levene's test for equality of variances = 0.665 p = .650

* $p < .05$

4.7) สาขาการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 2.82$) สูงกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยี ($\bar{X} = 2.67$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์เห็นว่า ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.115$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มี สาขาการวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 66

ตาราง 66 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของ อาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
สาขาการวิจัย			1.115	.293	-0.982	.327
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.67	1.03				
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	2.82	0.89				

* $p < .05$

4.8) การทำผลงานวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 2.79$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 2.75$) แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัยเห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.288$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการทำผลงานวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 67

ตาราง 67 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
การทำผลงานวิจัย			0.288	.592	0.269	.788
- เคย	2.79	0.95				
- ไม่เคย	2.75	0.93				

*p < .05

5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

5.1) เพศ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง ($\bar{X} = 3.62$) สูงกว่าเพศชาย ($\bar{X} = 3.51$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงเห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.347$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามเพศ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน ไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 68

ตาราง 68 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
เพศ			0.347	.557	-0.892	.374
- ชาย	3.51	0.89				
- หญิง	3.62	0.80				

*p < .05

5.2) อายุ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุ 36 - 45 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.58$) รองลงมาคือ ช่วงอายุ 25 - 35 ปี ($\bar{X} = 3.57$) และช่วงอายุ 46 - 55 ปี ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีช่วงอายุ 36 - 45 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามในช่วงอายุอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีช่วงอายุต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.399$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 69 และ 70 ตามลำดับ

ตาราง 69 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุ			
25 - 35 ปี	3.57	0.94	มาก
36 - 45 ปี	3.58	0.81	มาก
46 - 55 ปี	3.56	0.67	มาก
56 ปี ขึ้นไป	3.27	0.61	ปานกลาง

ตาราง 70 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามช่วงอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.878	3	.293	0.399	.754
ภายในกลุ่ม	128.457	175	.734		
รวม	129.334	178			

levene's test for equality of variances = 1.570 p = .198

*p < .05

5.3) สถานภาพ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของ

อาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้าย สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.82$) รองลงมาคือ โสด ($\bar{X} = 3.58$) และสมรส ($\bar{X} = 3.53$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านบุคลกรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด และสมรส เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลกรสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีสถานภาพต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.245$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 71 และ 72 ตามลำดับ

ตาราง 71 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลกรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
โสด		3.58	1.04	มาก
สมรส		3.53	0.68	มาก
หม้าย		3.82	0.65	มาก

ตาราง 72 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลกรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	.359	2	.179	0.245	.783
ภายในกลุ่ม	128.976	176	.733		
รวม	129.334	178			

levene's test for equality of variances = 9.097** p = .000

*p < .05

**p < .01

5.4) ระดับการศึกษา: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลกรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า มีค่าเท่ากับ

ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า สูงที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.35$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าและผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.739$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 73 และ 74 ตามลำดับ

ตาราง 73 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	3.35	1.14	ปานกลาง
ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	3.59	0.81	มาก
ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	3.59	0.78	มาก

ตาราง 74 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.077	2	.538	0.739	.479
ภายในกลุ่ม	128.257	176	.729		
รวม	129.334	178			

levene's test for equality of variances = 2.788 p = .064

*p < .05

5.5) ตำแหน่งทางวิชาการ: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการ พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์สูงที่สุด

($\bar{X} = 3.59$) รองลงมาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 3.39$) และรองศาสตราจารย์ ($\bar{X} = 3.32$) ตามลำดับ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์สูงกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.728$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายละเอียดดังตาราง 75 และ 76 ตามลำดับ

ตาราง 75 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ตำแหน่งทางวิชาการ			
อาจารย์	3.59	0.85	มาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3.39	0.89	ปานกลาง
รองศาสตราจารย์	3.32	0.84	ปานกลาง

ตาราง 76 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	1.062	2	.531	0.728	.484
ภายในกลุ่ม	128.273	176	.729		
รวม	129.334	178			

levene's test for equality of variances = 0.002 p = .998

*p < .05

5.6) อายุการทำงาน: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงาน พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 – 20 ปี สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือ ช่วง 21 ปี ขึ้นไป ($\bar{X} = 4.04$) และช่วง 6 – 10 ปี ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ แสดงว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วง 16 - 20 ปี เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงานช่วงอื่น เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยของอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 2.234$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ รายละเอียดดังตาราง 77 และ 78 ตามลำดับ

ตาราง 77 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
อายุการทำงาน			
ต่ำกว่า 3 ปี	3.48	0.90	มาก
3 - 5 ปี	3.38	0.98	ปานกลาง
6 - 10 ปี	3.59	0.87	มาก
11 - 15 ปี	3.39	0.71	ปานกลาง
16 - 20 ปี	4.15	0.52	มาก
21 ปี ขึ้นไป	4.04	0.59	มาก

ตาราง 78 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	7.845	5	1.569	2.234	.053
ภายในกลุ่ม	121.490	173	.702		
รวม	129.334	178			

levene's test for equality of variances = 2.171 p = .060

* $p < .05$

5.7) สาขาการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.66$) สูงกว่าสาขามนุษยศาสตร์

และสังคมศาสตร์ ($\bar{X} = 3.51$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามสาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 1.591$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามสาขาการวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสาขาการวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 79

ตาราง 79 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามสาขาการวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{X}	S.D.	F	p	t	p
สาขาการวิจัย			1.591	.209	1.044	.298
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	3.66	0.79				
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	3.51	0.93				

* $p < .05$

5.8) การทำผลงานวิจัย: ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.66$) สูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย ($\bar{X} = 3.48$) แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัยเห็นว่าปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เคยทำผลงานวิจัย แต่จากการทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าไม่แตกต่างกัน ($F = 0.293$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและเมื่อทดสอบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ จำแนกตามการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการทำผลงานวิจัยต่างกันไม่แตกต่างกัน รายละเอียดดังตาราง 80

ตาราง 80 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามการทำผลงานวิจัยของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตัวแปร	\bar{x}	S.D.	F	p	t	p
การทำผลงานวิจัย			0.293	.589	1.406	.161
เคย	3.66	0.79				
ไม่เคย	3.48	0.90				

*p < .05

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย และแนวทางการแก้ไขปัญหา

จากการสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า ปัจจัยด้านเวลาส่งผลสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 43.80 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านการเงิน คิดเป็นร้อยละ 24.79 และ ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 16.53 ลำดับ รายละเอียดดังตาราง 81

ตาราง 81 จำนวนและร้อยละความถี่ของข้อมูลความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย

รายการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัจจัยด้านเวลา	53	43.80
ปัจจัยด้านการเงิน	30	24.79
ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์	20	16.53
ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย	13	10.74
ปัจจัยด้านความรู้	5	4.13
รวม	121	100.00

จากการสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขปัญหาค่าการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยสรุปโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา จำแนกตามปัจจัยโดยเรียงลำดับปัจจัยที่ส่งผลมากไปหาน้อย ดังนี้

1) ปัจจัยด้านเวลา

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลสูงที่สุด เนื่องจากอาจารย์ประจำมีภาระงานอื่นนอกเหนืองานสอนมาก และคณะมีนโยบายให้ทำกิจกรรมและโครงการมาก ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำการวิจัย

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่า ควรแก้ไขโดยการลดพันธกิจและภาระงานให้อาจารย์ที่ทำวิจัยมากกว่านี้ จัดสรรเวลาให้อาจารย์มีเวลามากขึ้น เพื่อใช้เวลาในการทำวิจัยและค้นคว้าข้อมูล โดยพิจารณาเวลาตามความเหมาะสม ให้แต่ยังคงงบประมาณทุนอุดหนุนการวิจัยไม่ควรให้เล็กลงอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจารย์ควรมีนักศึกษาช่วยงานประจำทั่วถึง และควรแยกอาจารย์วิจัยออกจากอาจารย์สอนอย่างชัดเจน อีกทั้งมหาวิทยาลัยควรมีนโยบายให้อาจารย์สามารถลาทำวิจัยเป็นเทอมหรือปีการศึกษาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีการกำหนดนโยบายที่สนับสนุนการวิจัยอย่างชัดเจนและเป็นรูปธรรม

2) ปัจจัยด้านการเงิน

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัญหาปัจจัยด้านการเงินเกิดจากการขาดเงินทุนในการทำวิจัย และค่าตอบแทนมีจำนวนน้อยเกินไป เนื่องจากกรณีที่อาจารย์ได้รับอนุมัติเงินอุดหนุนวิจัยเรียบร้อยแล้วแต่ในการปฏิบัติจริงในส่วนของระเบียบวิธีการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ตั้งไว้จำนวนน้อยเกินไป ต้องเพิ่มการสุ่มตัวอย่าง ทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น แต่ไม่สามารถเบิกงบประมาณตามความเป็นจริงได้ ทำให้ผู้วิจัยต้องสำรองเงินส่วนเกินโดยไปใช้งบประมาณส่วนอื่นแทนซึ่งไม่เป็นธรรม

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่า ควรแก้ไขโดยเพิ่มเงินตอบแทนและสนับสนุนงบประมาณมากกว่านี้เพื่อเพิ่มจูงใจในการผลิตผลงาน เพราะหากไม่มีงบประมาณสนับสนุนที่เพียงพอ งานวิจัยจะไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนงบประมาณควรให้ตามความจำเป็นไม่ควรจำกัดงบประมาณ แต่ควรสนับสนุนด้านการเงินตามวงเงินที่อนุมัติ โดยให้พิจารณาความยากง่ายของงานวิจัยและงบประมาณที่งานวิจัยนั้นควรได้โดยไม่มีกรอบและการพิจารณาการให้ทุนควรเรียกผู้ขอทุนมาซักถามเพิ่มเติมหากมีข้อสงสัย ควรพิจารณาให้ทุนกับงานวิจัยที่จะสามารถเปลี่ยนเป็นผลผลิตในอนาคตได้ อีกทั้งค่าตอบแทนควรพิจารณาแยกเป็นรางวัลตามผลงานจริง และควรเปรียบเทียบกับทุนอุดหนุนงานวิจัยของมหาวิทยาลัยอื่น

3) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัญหาปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์เกิดจากอุปกรณ์บางอย่างราคาแพงไม่สามารถหามาใช้งานได้ เช่น งานวิจัยด้านวิศวกรรมซึ่งต้องการงบประมาณในการสร้างอุปกรณ์การจัดหาตัวอย่างจำนวนมาก แต่อุปกรณ์ที่ใช้ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนทั่วไปไม่ใช่อุปกรณ์ที่ใช้ทดสอบตามห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ในการทำ

วิจัย เช่น วารสาร เครื่องพิมพ์ มีไม่เพียงพอและไม่สะดวกต่อการทำวิจัย ในคณะ/หน่วยงานไม่มีการให้บริการในการถ่ายเอกสาร การวิเคราะห์และประมวลผล

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่า ควรแก้ไขการขาดแคลนอุปกรณ์โดยการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ให้รวดเร็วทันกับเวลาในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ควรมีอุปกรณ์ส่วนกลางที่สนับสนุนอย่างพอเพียง และปรับปรุงเพิ่มเติมอุปกรณ์ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ควรมีอุปกรณ์หรือเครื่องมือในการทำวิจัยและหนังสือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอ ที่สำคัญควรมีห้องค้นคว้าวิจัยโดยเฉพาะ ให้ผู้ได้รับทุนสามารถเข้าไปสืบค้นได้เพราะทางมหาวิทยาลัยไม่มีสถานที่ให้ผู้วิจัยสามารถทำวิจัยได้ 24 ชั่วโมง โดยตั้งศูนย์วิจัยที่เปิดบริการ 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ควรสนับสนุนคอมพิวเตอร์กับอาจารย์มากกว่านี้เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำงาน

4) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าปัญหาปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยเกิดจากขาดบุคลากรช่วยทำงานวิจัย บางครั้งต้องใช้ผู้ร่วมงานที่เป็นอาจารย์ปริญญาตรีแต่กฎระเบียบยังไม่เหมาะสม เนื่องจากกฎระเบียบของมหาวิทยาลัยไม่ให้อาจารย์ระดับปริญญาตรีเสนอขอรับทุนวิจัย การอนุมัติทุนอุดหนุนงานวิจัยมีโควตาจำกัด ไม่ได้เปิดเสรีให้อาจารย์ทุกคนสามารถเสนอขอรับทุนได้ ไม่มีคนคอยให้คำปรึกษางานวิจัยที่แน่ชัด และเพื่อนร่วมงานไม่สนับสนุนความก้าวหน้าทางวิชาการเท่าที่ควร

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่าควรจำแนกประเภทของอาจารย์เป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มที่เน้นพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และกลุ่มที่เน้นการวิจัย อาจารย์หลายท่านไม่มีประสบการณ์จึงไม่กล้าขอทุนอุดหนุนงานวิจัย ควรส่งเสริมให้ดำเนินการวิจัยเป็นกลุ่มหรือทำวิจัยร่วมกับนักวิจัยที่มีประสบการณ์แล้วในช่วงแรก ในส่วนของกฎระเบียบมหาวิทยาลัยควรลดระเบียบขั้นตอนยุ่งยากและซับซ้อนลง เนื่องจากบางขั้นตอนทำให้ผู้วิจัยรู้สึกไม่ได้รับความไว้วางใจ และควรแก้ปัญหาค่าบริการสำนักวิจัย เนื่องจากสำนักวิจัยมีการดำเนินงานค่อนข้างล่าช้า บุคลากรยึดติดกับรูปแบบเกินไป และเน้นการสร้างแรงจูงใจแบบสัมฤทธิ์ผล

5) ปัจจัยด้านความรู้

ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะว่าควรจัดอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยให้เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละคณะมากกว่านี้

3.2 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความต้องการในการทำงานวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้เป็นปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความต้องการในการทำงานวิจัยมากที่สุด เนื่องจากหากอาจารย์ทำวิจัยแล้วทำให้มีความรู้และได้รับองค์ความรู้ในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้นี้เผยแพร่ต่อไปได้ โดยจะเป็นผลงานของแต่ละคนที่แสดงถึงการพัฒนาตนเอง สามารถใช้เป็นส่วนหนึ่งของการขอตำแหน่งทางวิชาการเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้ นอกจากนี้ ความต้องการพัฒนาตนเอง จะนำไปสู่การสร้างงานวิจัยที่มีคุณภาพ และสร้างชื่อเสียงให้มหาวิทยาลัยด้วย ส่วนปัจจัยรองลงมาคือปัจจัยด้านการเงิน และเวลา

3.3 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองในเรื่องการทำวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าต้องการพัฒนาตนเองในเรื่องการวิจัยที่เกี่ยวกับการค้นคว้าและวิจัย ตลอดจนการนำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในสาขาของตน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยเฉพาะความรู้เรื่องการเลือกใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าควรได้รับการสนับสนุนเรื่องเวลาและค่าตอบแทน โดยเฉพาะด้านกฎระเบียบหากเก่ามากควรปรับปรุงให้ทันกับสถานการณ์และควรลดขั้นตอนการพิจารณาให้กระชับขึ้น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม และ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขนและวิทยาการพยาบาล ประจำปีการศึกษา 2549 จาก 12 คณะ/หน่วยงาน ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ คณะนิติศาสตร์ คณะบัญชี คณะศิลปศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะสารสนเทศศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติ สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและบัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไป สถานการณ์การทำวิจัย และปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์ โดยแบ่งปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน คือ ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ สำเร็จรูป SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของประชากร โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เช่น การแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และวิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้สถิติ t-test (t-independent test) และ one - way ANOVA (one - way analysis of variance) สรุปผลการวิจัย เรียงลำดับดังต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุอยู่ในช่วง 25 - 35 ปี สูงที่สุด ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จบการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่าสูงที่สุด ตำแหน่งทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ มีอายุการทำงานในมหาวิทยาลัยศรีปทุมอยู่ในช่วง 6 - 10 ปี อยู่สาขาการวิจัยสาขา

มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากกว่าสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยส่วนใหญ่ไม่เคยทำผลงานวิจัยมากกว่าเคยทำผลงานวิจัย ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามที่เคยทำผลงานวิจัย ส่วนใหญ่มีจำนวนผลงานวิจัยน้อยกว่า 3 ชิ้น ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการทำผลงานวิจัยจากภายในมหาวิทยาลัยสูงที่สุด ส่วนใหญ่มีจำนวนผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายในจำนวน 1 ชิ้น ผลงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนภายนอกจำนวน 1 ชิ้น โดยทำงานวิจัยแบบเดี่ยวสูงที่สุด ปีการศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุด อยู่ในช่วงปีการศึกษา 2538 – 2549 โดยได้รับทุนปีการศึกษา 2549 มากที่สุด ส่วนปีการศึกษาที่ผู้ตอบแบบสอบถามดำเนินการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนครั้งล่าสุดเสร็จ อยู่ในช่วงปีการศึกษา 2538 – 2551 โดยปีการศึกษา 2549 มีงานวิจัยที่ดำเนินการเสร็จมากที่สุด แหล่งทุนอุดหนุนงานวิจัยครั้งล่าสุดที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับส่วนใหญ่เป็นแหล่งทุนภายในมหาวิทยาลัย

1. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

1.1) ปัจจัยด้านเวลา ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับมาก โดยเวลาที่ใช้ในงานหลักหรืองานประจำตามหน้าที่/พันธกิจทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาทำงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด

1.2) ปัจจัยด้านความรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับมาก โดยเรื่องอาจารย์มีความรู้ในเนื้อหาของศาสตร์ที่ทำวิจัยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด

1.3) ปัจจัยด้านการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านการเงินส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรื่องการได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัยมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงกว่าการได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณภายในของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย

1.4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรื่องสถาบัน/หน่วยงานของอาจารย์มีการบริการเกี่ยวกับงานเอกสารต่าง ๆ เช่น การอัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร เป็นต้น เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด

1.5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์อยู่ในระดับมาก โดยเรื่อง

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้อาจารย์ทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่ ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงสุด

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วยปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย

2.1) ปัจจัยด้านเวลา ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการและอายุการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการและอายุการทำงานต่างกัน จะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาแตกต่างกันโดยรองศาสตราจารย์มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 3 – 5 ปี และผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 6 – 10 ปี และอายุการทำงาน 11 – 15 ปี ทั้งนี้ ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำที่มีอายุการทำงานต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 21 ปี ขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุการทำงาน 16 – 20 ปี

2.2) ปัจจัยด้านความรู้ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ อายุการทำงาน และสาขาการวิจัย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ อายุการทำงาน และสาขาการวิจัยต่างกันจะมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง ส่วนสถานภาพ ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการและการทำผลงานวิจัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 และ .01 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพหม้ายมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสถานภาพโสด ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและปริญญาโทหรือเทียบเท่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากอาจารย์

2.3) ปัจจัยด้านการเงิน ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยต่างกันมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง

2.4) ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง

2.5) ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรที่ส่งผลกระทบต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทาง

วิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยต่างก็มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3.1 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย และแนวทางการแก้ไขปัญหา ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่าปัจจัยด้านเวลาส่งผลสูงที่สุด เนื่องจากอาจารย์ประจำมีภาระงานอื่นนอกเหนืองานสอนมาก ทำให้ไม่ค่อยมีเวลาทำการวิจัย ควรแก้ไขโดยการลดพันธกิจและภาระงานให้อาจารย์ที่ทำวิจัยมากกว่านี้ และจัดสรรเวลาให้อาจารย์มีเวลามากขึ้น รองลงมาคือด้านการเงิน และด้านเครื่องมืออุปกรณ์

3.2 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความต้องการในการทำงานวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าปัจจัยด้านความรู้เป็นปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความต้องการในการทำงานวิจัยมากที่สุด เนื่องจากหากอาจารย์ทำวิจัยแล้วทำให้มีความรู้และได้รับองค์ความรู้ในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำความรู้นี้เผยแพร่ต่อไปได้ ส่วนปัจจัยรองลงมาคือปัจจัยด้านการเงิน และเวลา

3.3 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองในเรื่องการทำวิจัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ต้องการพัฒนาตนเองในเรื่องการวิจัยที่เกี่ยวกับการค้นคว้าและวิจัย ตลอดจนการนำความรู้ใหม่ ๆ มาใช้ในสาขาของตน โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพและปริมาณ โดยเฉพาะความรู้เรื่องการเลือกใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสนับสนุนการทำวิจัยของผู้บริหารในมหาวิทยาลัย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าควรได้รับการสนับสนุนเรื่องเวลาและค่าตอบแทน โดยเฉพาะด้านกฎระเบียบหากเกำมากควรปรับปรุงให้ทันกับสถานการณ์และควรลดขั้นตอนการพิจารณาให้กระชับขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยที่นำเสนอข้างต้นนั้น โดยภาพรวมแล้วสอดคล้องกับกรอบแนวคิด อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยดังกล่าวยังมีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม พบว่า ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ปัจจัยด้านความรู้มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นสูงที่สุด

รองลงมาคือ ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยมี และปัจจัยด้านเวลา ส่วนปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์นั้น แสดงให้เห็นว่าในการดำเนินการวิจัยของอาจารย์นั้นปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ล้วนเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อการทำวิจัยของอาจารย์ประจำซึ่งส่งผลต่อจำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์ด้วย โดยเฉพาะปัจจัยด้านความรู้ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการดำเนินการวิจัยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุนันท์ ปันนุพา (2540) ซึ่งพบว่าในการดำเนินการทำวิจัยนั้นปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบสำคัญมี 2 ลักษณะคือปัจจัยด้านคุณลักษณะของนักวิจัยและปัจจัยด้านลักษณะหน่วยงานและสภาพแวดล้อมที่มีส่วนส่งเสริมให้มีการทำวิจัย และสนับสนุนให้การทำงานวิจัยดำเนินไปได้อย่างราบรื่นและประสบความสำเร็จ นอกจากนี้การทำผลงานวิจัยให้สำเร็จได้นั้นผู้วิจัยต้องมีความรู้ความสามารถในการวิจัย ทั้งความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับสาขาที่จะทำวิจัย หากผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถในการวิจัยย่อมมีความเชื่อมั่นและความคาดหวังในตนเองและกระตุ้นความต้องการให้อยากทำผลงานวิจัยต่อไป

2. ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

จากผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเวลา ปัจจัยด้านความรู้ ปัจจัยด้านการเงิน ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย มีประเด็นที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

2.1 ปัจจัยด้านเวลา ระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำเกี่ยวกับปัจจัยด้านเวลาที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เมื่อจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยใกล้เคียงกัน แต่เมื่อจำแนกตามตำแหน่งทางวิชาการและอายุการทำงานนั้น พบว่า อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์มีความคิดเห็นว่ปัจจัยด้านเวลาส่งผลต่อการทำวิจัยน้อยกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Milton Schwebel (1982 อ้างถึงใน สัมมา ธรนิธย์, 2536) ซึ่งศึกษาพบว่าผลิตภาพการวิจัยทางด้านการศึกษาไม่ก้าวหน้าเนื่องจากคณาจารย์ โดยเฉพาะผู้มีภาระสอนในระดับปริญญาตรีและไม่มีตำแหน่งทางวิชาการมีภาระการทำงานโดยเฉพาะด้านงานสอนมากเกินไป นอกจากนี้ อาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์มีประสบการณ์ทำผลงานวิจัยและผ่านกระบวนการดำเนินการวิจัยมามาก จึงทำ

ให้เกิดทักษะและความชำนาญด้านการทำผลงานวิจัยและสามารถนำประสบการณ์การทำผลงานวิจัยมาใช้ในการบริหารจัดการเวลาเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จลุล่วงตามกำหนดระยะเวลาของการดำเนินการวิจัย ดังนั้นอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์จึงมีความคิดเห็นว่างบวิจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยน้อยกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับอื่น

2.2 ปัจจัยด้านความรู้ ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านความรู้ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม เมื่อจำแนกตาม อายุ อายุการทำงาน และสาขาการวิจัยใกล้เคียงกัน แต่เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความรู้มากกว่าอาจารย์หญิง เนื่องจากการดำเนินงานด้านการวิจัยจำเป็นต้องใช้ความรู้ ทักษะ ความเชี่ยวชาญในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนงาน การเขียนโครงการ และการวางระเบียบวิธีวิจัยซึ่งนอกจากความรู้ความเข้าใจในศาสตร์หรือสาขาที่ตนเองสนใจแล้ว ผู้วิจัยต้องใช้ความรู้ความรู้อีกด้านที่ถูกต้องด้วย ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีขั้นตอนที่ค่อนข้างละเอียดอ่อนและซับซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จรัส สุวรรณเวลาและคณะ (2534) ที่กล่าวถึงปัญหาการพัฒนางานวิจัยของบุคลากรในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าอาจารย์จำนวนมากเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการวิจัย เนื่องจากต้องอาศัยความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ ซึ่งส่วนที่ขาดอาจเป็นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน อาทิ การวางแผนงาน การเขียนโครงการ การวางระเบียบวิธีวิจัย การปฏิบัติการวิจัย เป็นต้น

ส่วนอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า มีความคิดเห็นว่างบวิจัยด้านความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าอาจารย์ประจำที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาโทหรือเทียบเท่า และอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ มีความคิดเห็นว่างบวิจัยความรู้ส่งผลต่อการทำวิจัยสูงกว่าอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ เนื่องจากอาจารย์ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรืออาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์ มีประสบการณ์ในการทำวิจัยซึ่งมีขั้นตอนและวิธีวิทยาที่ต้องใช้ความรู้และทักษะสูงรวมทั้งต้องศึกษาค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย และการทำผลงานวิจัยให้สำเร็จได้นั้น ผู้วิจัยต้องมีความรู้ความสามารถในการวิจัย ทั้งความรู้ด้านระเบียบวิธีวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับสาขาที่จะทำวิจัย จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านความรู้มากกว่าอาจารย์ที่มีระดับการศึกษาในระดับอื่น ซึ่งสอดคล้องกับบทความการวิจัยของ สมใจ จิตพิทักษ์ (2532) พบว่า การทำงานวิจัยเพื่อให้เกิดผลิตภาพการวิจัยสัมพันธ์กันสูงกับการอ่านวารสารภาษาต่างประเทศเกี่ยวกับการวิจัย เนื่องจากการอ่านวารสารทำให้ได้รับความรู้

และความคิดใหม่ ๆ ทันทีกับความก้าวหน้าของวิทยาการ นอกจากนี้ วันทนา ชูช่วย (2533) ศึกษาการทำวิจัยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งพบว่า ส่วนหนึ่งของสาเหตุการไม่ทำวิจัยของครูในกลุ่มที่ไม่ทำ คือความรู้ ประสบการณ์ในการทำวิจัย และไม่เห็นคุณค่าของการทำวิจัย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการทำวิจัยที่ครูต้องการมาก

2.3 ปัจจัยด้านการเงิน ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงินที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยใกล้เคียงกัน แต่เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเงิน ส่งผลต่อการทำวิจัยน้อยกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง เนื่องจากเงินเป็นปัจจัยสำคัญในการจูงใจให้บุคคลทำวิจัย ซึ่งในการดำเนินการวิจัยเรื่องหนึ่งต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ผู้วิจัยจึงต้องมีความสามารถในการหาทุนจากแหล่งต่าง ๆ ในการดำเนินการทำวิจัยและต้องใช้ความรอบคอบในการบริหารจัดการด้านงบประมาณ ดังนั้นผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงจึงให้ความสำคัญมากกว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย นอกจากนี้ จุมพล สวัสดิยากร (2520) กล่าวว่า ในองค์ประกอบของการวิจัย 2 ประการ คือ ส่วนประกอบการวิจัยและส่วนสนับสนุนการวิจัย นั้น ค่าใช้จ่ายหรือเงินลงทุนในการวิจัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของส่วนประกอบการวิจัยนั้นเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยอยากทำการวิจัย ดังนั้น ผลระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จึงไม่แตกต่างกัน

2.4 ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามอายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยใกล้เคียงกัน แต่เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า อาจารย์ชายมีความคิดเห็นเห็นว่าปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุมน้อยกว่าอาจารย์หญิง นั้น อาจเป็นผลมาจากอาจารย์หญิงเห็นว่าการดำเนินงานด้านการวิจัยนั้น การได้รับการสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์ที่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ก่อให้เกิดบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการวิจัย และนำมาซึ่งการดำเนินการทำงานวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงให้ความสำคัญมากกว่าอาจารย์ชาย

2.5 ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ระดับความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับปัจจัยบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ อายุการทำงาน สาขาการวิจัย และการทำผลงานวิจัยใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าอาจารย์มีความคิดเห็นสอดคล้องไปใน

ทิศทางเดียวกันว่า การทำการวิจัยนั้น ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัยเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงจูงใจและแรงผลักดันให้เกิดความมุ่งมั่นในการทำการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) ซึ่งพบว่า ปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งเสริมให้ทำการวิจัยคือ ผู้บริหาร ถ้าผู้บริหารให้ความสนใจ เห็นความสำคัญและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานวิจัย สนับสนุนให้กำลังใจ จะเป็นแรงจูงใจให้นักวิจัยอยากทำวิจัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรพิจารณาขยายระยะเวลาการดำเนินการวิจัยให้กับนักวิจัย โดยพิจารณาความเหมาะสมโดยคำนึงถึงความยากง่ายของงานวิจัย ทั้งนี้ ความก้าวหน้าและผลการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนควรใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพิจารณา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำความเข้าใจเบื้องต้นกับผู้วิจัยในเรื่องการบริหารจัดการด้านเวลา กรณีที่มีภาระงานสอนหรืองานประจำมาก โดยผู้บริหารแต่ละคณะ/หน่วยงาน ควรได้มีการประชุมหารือเพื่อหาข้อตกลงเบื้องต้นของเงื่อนไขในการทำวิจัย

1.2 ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการวิจัยร่วมกันระหว่างอาจารย์ประจำที่ไม่เคยทำผลงานวิจัยหรือมีผลงานวิจัยน้อยกว่า 2 ชิ้น กับอาจารย์ประจำที่มีผลงานวิจัยตั้งแต่ 5 ชิ้น ขึ้นไป เพื่อให้อาจารย์ประจำที่ไม่เคยทำผลงานวิจัยที่ยังไม่เชี่ยวชาญการทำงานวิจัยได้เรียนรู้การทำวิจัยทางอ้อมจากอาจารย์ประจำที่มีประสบการณ์ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้การทำงานร่วมกัน และอาจเป็นแนวทางหนึ่งในการลดภาระงาน และปัญหาด้านเวลาดำเนินการวิจัยด้วย

1.3 ควรส่งเสริมและกระตุ้นให้อาจารย์ประจำทำผลงานวิจัย โดยเปิดโอกาสในการขอรับทุนอุดหนุนโดยเท่าเทียมกัน เนื่องจากคุณสมบัติของผู้ขอรับทุนอุดหนุนงานวิจัยตามเงื่อนไขการให้ทุนอุดหนุนงานวิจัยสำหรับบุคลากรภายใน กำหนดว่าหัวหน้าโครงการวิจัยต้องเป็นอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุมซึ่งมีคุณวุฒิในระดับปริญญาโทขึ้นไป ทำให้อาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่สามารถเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนงานวิจัยได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้แต่ละคณะ/หน่วยงานควรตั้งเป้าหมายในการดำเนินการวิจัยและผลักดันให้บุคลากรในหน่วยงานของตนเองทำการวิจัยมากขึ้น เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

1.4 หน่วยงานสนับสนุน เช่น สำนักวิจัยควรร่วมประชุมวางแผนกับผู้บริหารแต่ละคณะ/หน่วยงาน ถึงความต้องการได้รับการสนับสนุนเพิ่มเติมด้านการอบรม หรือการให้

ความช่วยเหลือสนับสนุนในการวิจัย เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ตรงความต้องการของผู้วิจัยซึ่งในที่นี้คืออาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยนั่นเอง

1.5 ควรมีการสนับสนุนด้านเครื่องมืออุปกรณ์เพิ่มเติมโดยเฉพาะวารสารหรือแหล่งค้นคว้าเพื่อเอื้อประโยชน์ในการค้นคว้าของนักวิจัย เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์ว่าส่วนใหญ่เป็นอุปกรณ์เพื่อใช้สำหรับการเรียนการสอนทั่วไปไม่ใช่อุปกรณ์ที่ใช้ทดสอบตามห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์ในการทำวิจัย เช่น วารสาร เครื่องพิมพ์ มีไม่เพียงพอและไม่สะดวกต่อการทำวิจัย เป็นต้น ซึ่งในงานวิจัยที่ต้องใช้เครื่องมือเฉพาะทางนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้อุปกรณ์เฉพาะทางที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้ผลการวิจัยมีความน่าเชื่อถือ และการส่งเสริมแหล่งค้นคว้าเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อการค้นคว้าด้านการวิจัยจะช่วยส่งเสริมให้ผู้วิจัยได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและดำเนินการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเรื่องความคาดหวังและการปฏิบัติจริงในการทำการวิจัยของอาจารย์เพื่อให้ได้ข้อมูลสถานการณ์การดำเนินงานที่ครอบคลุมมากยิ่งขึ้น โดยการประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) เกี่ยวกับการวิจัยจากอาจารย์ประจำเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเบื้องต้น อันสะท้อนถึงความต้องการจำเป็น (needs) ในการทำวิจัยของอาจารย์ประจำ ตลอดจนการวางแผนพัฒนาและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 นอกจากการศึกษาข้อมูลจากอาจารย์ประจำคณะแล้ว อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยยังประกอบด้วย อาจารย์ประจำสำนักและหน่วยงานอื่น ๆ จึงควรมีการศึกษาข้อมูลให้ครอบคลุมอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยทุกคนเพื่อให้ผลการวิจัยครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ศึกษาเฉพาะอาจารย์ประจำคณะของมหาวิทยาลัยศรีปทุม บางชนและวิทยาการพญาไทเท่านั้น ควรทำการศึกษาระดับความคิดเห็นของอาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรีด้วยเพื่อให้ผลการวิจัยที่ครอบคลุมทั้งมหาวิทยาลัย

2.3 การดำเนินการเพื่อทำการวิจัยยังมีบุคคลที่เกี่ยวข้องอีกหลายฝ่าย ประกอบด้วยผู้บริหาร หน่วยงานสนับสนุน และเจ้าหน้าที่ จึงควรมีการศึกษาข้อมูลเชิงลึกจากบุคลากรอื่นนอกเหนือจากอาจารย์ประจำคณะ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักงาน. การวิจัยการศึกษา. Available:

http://school.obec.go.th/sup_br3/r_2.htm [Accessed 6 October, 2006]

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559).
กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.2545-2559): ฉบับ
สรุป. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค, 2545.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9
(พ.ศ. 2545 – 2549). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ลาดพร้าว, 2546.

คณะกรรมการการอุดมศึกษา, สำนักงาน. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
พ.ศ. 2546. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ลาดพร้าว, 2546.

จุมพล สวัสดิ์ยากร, บรรณาธิการ. หลักและวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
สุวรรณภูมิ, 2520.

ทีศนา แคมณี. แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2540.

ธเนศ ขำเกิด. "การวิจัยและพัฒนาR&Dกระบวนการศึกษาค้นคว้าสู่คุณภาพ" ใน วารสาร
เทคโนโลยี (สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น) 24(134) ส.ค.-ก.ย.2540 หน้า
156-158 2) <http://gotoknow.org/blog/tanes/23956>. Available: <http://www.onec.go.th/publication/thai/lesson12.pdf> [Accessed 6 October, 2006]

ธวัชชัย วรพงศธร. หลักการวิจัยทางสาธารณสุขศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2538.

บริหารทรัพยากรมนุษย์, สำนักงาน. รายชื่ออาจารย์ประจำ ปี 2549. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2549. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

บัญญัติ ชื่นชม. "หลักและวิธีวิจัยอาชีพ" ใน วารสารวิชาการ, 2541.

ปรัชญา เวสารัชช. ข้อเสนอต่อการปฏิรูประบบวิจัยในมหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร:
โครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศ, 2546.

- ปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- ประคอง กรรณสูต. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ด้านสหวิทยาการพิมพ์. 2542.
- พรเพ็ญ ปฏิสัมพันธ์. ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตประสานมิตร. ปรินญาณิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- พิชญ์สินี ชมพุดำ. "วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้" ใน วารสารวิชาการหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8, 2549. Available: http://www.nitesonline.net/warasan/3_pitsinee.doc [Accessed 18 December, 2005]
- ภิรมย์ กมลรัตน์กุล และคณะ. หลักการทำวิจัยให้สำเร็จ. กรุงเทพมหานคร: เท็กซ์แอนด์เจอร์นัล พับลิเคชั่น, 2542.
- มณฑาทิพย์ ไชยศักดิ์. การทำวิจัยเบื้องต้น. ราชบุรี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี, 2549. Available: http://www.bcnr.ac.th/e_le/f_res/les1.htm [Accessed 18 December, 2005]
- มานิตย์ ผิวขาว. เอกสารประกอบการสอน ราชวิชาการระเบียบวิธีการวิจัยทางเศรษฐศาสตร์. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2548.
- วันทนา ชูช่วย. การทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- วิจัย, สำนัก. ผลการดำเนินงานคณะกรรมการพัฒนางานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2549. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)
- ศจีมาจ ขวัญเมือง. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยของรัฐ: การวิเคราะห์ลิสเรลและเครือข่ายประสาท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กฎกระทรวง: กำหนดลักษณะของมหาวิทยาลัย สถาบัน และ วิทยาลัยของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2549. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ, 2549. (เอกสารไม่ตีพิมพ์)

- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว, 2543.
- สัมมา ธรณิธย์. การวิเคราะห์การบริหารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลิตภาพการวิจัยของวิทยาลัยครู: กรณีศึกษาวิทยาลัยครูสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- สุนันท์ ปั่นทุพา. สภาพแวดล้อมการฝึกอบรมการวิจัย ปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัย และคุณลักษณะของนักวิจัยที่ส่งผลต่อผลิตภาพการวิจัยของมหาบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- สุพล วุฒิสเน. "การวิจัยในสภาพธรรมชาติ: แนวโน้มใหม่ของการวิจัย" ใน เอกสารประกอบการบรรยายในการประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการวิจัยสำหรับบุคลากรทางการศึกษา ณ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี วันที่ 1 - 2 มีนาคม 2532. (เอกสารอัดสำเนา)
- สุมาลี สังข์ศรี. "ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการวิจัย" ใน สรุปการบรรยายการประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การสร้างงานวิจัย วันที่ 14 ธันวาคม 2548. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. Available: http://www.academic.hcu.ac.th/forum/board_posts.asp?FID=94&UID [Accessed 18 December, 2005]
- สุวิมล ตีรกานันท์. การใช้สถิติในงานวิจัยทางสังคมศาสตร์: แนวทางสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- สุวิมล ว่องวานิช และนงศ์ลักษณ์ วิรัชชัย. "การวิเคราะห์เปรียบเทียบ ผลการจัดอันดับมหาวิทยาลัยของประเทศในเอเชีย ปี 2540-2542" ใน อมรวิทย์ นาคกรทรรพ. ความคิดในการพัฒนาอุดมศึกษาไทยในรอบศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2544. Available: <http://www.onec.go.th/publication/thai/lesson12.pdf> [Accessed 6 October, 2006]
- อุมาพร ฟูมัน. การศึกษาการทำวิจัยเป็นทีมของอาจารย์: การวิจัยรายกรณีสถาบันราชภัฏสวนดุสิต. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

หนังสือภาษาอังกฤษ

Adibo, E. O. "Identifying problems for nursing Research" *Int. Nurs Rev.* Vol.21 : 53 – 41, 1997.

Alistair, W. K., Howard, K. H., and Stephen, A. K. **Doing Statistics with SPSS**. London: SAGE, 2002.

Appleby, E. J. "Role of Teaching in Higher Education: Its Decline and Revival" *Liberal Education*. 59: 449-463; December, 1973.

Arends, R. I. **Learning to Teach**. 3rd ed. United States of America: McGraw-Hill, 1994.

Hattie, J. & Marsh, H. W. "The Relationship Between Research and Teaching: A Meta-Analysis" *Review of Educational Research*. 66: 507-542; Winter, 1996.

Kerlinger, N. F. **Foundation of Behavioral Research**. 3rd ed. New York : Holt, Rinehart and Wiston, 1986.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

แบบสอบถาม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

คำชี้แจง 1. แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งมีผลต่อการทำวิจัย แบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย ใช้มาตราวัดระดับโดยแบ่งระดับการประเมินดังนี้

5 หมายถึง ส่งผลการทำวิจัยในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ส่งผลการทำวิจัยในระดับมาก

3 หมายถึง ส่งผลการทำวิจัยในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ส่งผลการทำวิจัยในระดับน้อย

1 หมายถึง ส่งผลการทำวิจัยในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ ที่ตรงกับสภาพจริงของท่าน

3. การนำเสนอข้อมูลในครั้งนี้ จะนำเสนอในภาพรวม ไม่ระบุเป็นรายบุคคลจึงขอความร่วมมือจากท่านกรอกข้อมูลตามความเป็นจริง

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1. เพศ 1) ชาย 2) หญิง
2. อายุ 1) 25-35 ปี 2) 36-45 ปี 3) 46-55 ปี
 4) 56 ปี ขึ้นไป
3. สถานภาพ 1) โสด 2) สมรส 3) หม้าย
 4) อื่น ๆ ระบุ.....
4. ระดับการศึกษา 1)ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า 2) ปริญญาโทหรือเทียบเท่า
 3) ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า 4) อื่น ๆ ระบุ.....
5. ตำแหน่งทางวิชาการ 1) อาจารย์ 2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 3) รองศาสตราจารย์
 4) ศาสตราจารย์ 5) อื่น ๆ ระบุ.....
6. อายุการทำงาน 1) ต่ำกว่า 3 ปี 2) 3-5 ปี 3) 6-10 ปี
 4) 11-15 ปี 5) 16-20 ปี 6) 21 ปี ขึ้นไป
7. สาขาการวิจัย 1) วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 2.) มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
8. การทำผลงานวิจัย 1) เคย ระบุจำนวน..... ชิ้น
 2) ไม่เคย (ข้ามไปตอบตอนที่ 2)
9. ประเภททุนอุดหนุน 1) ทุนภายในมหาวิทยาลัย ระบุจำนวน.....ชิ้น
 2) ทุนภายนอกมหาวิทยาลัย ระบุจำนวน.....ชิ้น
 3) ทั้งสองประเภท โดยเป็นทุนภายในจำนวน.....ชิ้น
โดยเป็นทุนภายนอกจำนวน.....ชิ้น
10. จำนวนผู้ร่วมงานวิจัย 1) เดี่ยว
 2) คณะ โดยเป็นผู้ร่วมโครงการ
 3) คณะ โดยเป็นหัวหน้าโครงการ
 4) ทั้งเดี่ยวและคณะ โดยเป็นผู้ร่วมโครงการ
 5) คณะ โดยเคยเป็นทั้งผู้ร่วมโครงการและหัวหน้าโครงการ
 6) ทั้งเดี่ยวและคณะ โดยเคยเป็นทั้งผู้ร่วมโครงการและหัวหน้าโครงการ
11. งานวิจัยล่าสุด ได้รับทุนเมื่อปีการศึกษา.....
ดำเนินการเสร็จเมื่อปีการศึกษา.....
ได้รับทุนจาก 1) ทุนภายในมหาวิทยาลัย 2) ทุนภายนอกมหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านเวลา					
1. เวลาที่ใช้ในงานหลักหรืองานประจำตามหน้าที่/พันธกิจทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย					
2. เวลาที่ใช้ในงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากงานประจำในหน้าที่ทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย					
3. เวลาที่ให้แก่ครอบครัวทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย					
4. เวลาที่ใช้ทำกิจกรรมอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ทำให้ท่านไม่มีเวลาทำงานวิจัย					
ปัจจัยด้านความรู้					
5. ท่านสามารถประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยที่สอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการทำวิจัยได้					
6. ท่านมีความรู้ในเนื้อหาของศาสตร์ที่ทำวิจัย					
7. ท่านสามารถเลือกหัวข้อที่จะทำวิจัยได้เหมาะสมกับสภาพหรือประเด็นปัญหา					
8. ท่านสามารถสรุปหรือวิเคราะห์เอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับงานวิจัยได้					
9. ท่านสามารถสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลที่สอดคล้องกับงานวิจัยได้					
10. ท่านสามารถวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริงได้					
11. ท่านสามารถออกแบบหรือวางแผนงานวิจัยเพื่อควบคุมความคลาดเคลื่อนในงานวิจัยได้					
12. ท่านสามารถวางแผนการสุ่มตัวอย่างสำหรับเก็บข้อมูลได้ถูกต้อง					
13. ท่านสามารถเลือกใช้สถิติเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลตรงตัวแปรที่ใช้ในงานวิจัยได้ถูกต้อง					
14. ท่านสามารถวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพได้ถูกต้อง					
15. ท่านสามารถแปลผลและการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ถูกต้อง					
16. ท่านสามารถเขียนอภิปรายผลการวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน					
17. ท่านสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้ถูกต้องชัดเจน					
18. ท่านสามารถเขียนบทความเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยได้ชัดเจน					

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยด้านการเงิน					
19. การได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากเงินงบประมาณภายในของมหาวิทยาลัยเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย					
20. การได้รับเงินทุนอุดหนุนงานวิจัยจากหน่วยงานภายนอกสถาบันเพียงพอสำหรับทำผลงานวิจัย					
ปัจจัยด้านเครื่องมืออุปกรณ์					
21. สถาบัน/หน่วยงานของท่านมีแหล่งข้อมูลเอกสาร ตำรา วารสารและผลงานวิจัยที่ทันสมัย					
22. สถาบัน/หน่วยงานของท่านมีการบริการเกี่ยวกับงานเอกสารต่าง ๆ เช่น การอัดสำเนา หรือถ่ายเอกสาร เป็นต้น เพียงพอ					
23. สถาบัน/หน่วยงานของท่านจัดบริการด้านการวิเคราะห์หรือประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยเพียงพอ					
24. ท่านมีห้องทำงานที่เอื้อต่อการวิจัย					
25. สถาบัน/หน่วยงานที่สังกัดสนับสนุนเครื่องมือวิจัยเฉพาะทางเพียงพอ					
26. สถาบัน/หน่วยงานของท่านสนับสนุนวัสดุสิ้นเปลืองต่าง ๆ เพียงพอ					
ปัจจัยด้านบุคลากรสนับสนุนงานวิจัย					
27. หน่วยงานต้นสังกัดมีนโยบายสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่					
28. ผู้บังคับบัญชาหรือผู้บริหารมีนโยบายสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่					
29. องค์กรหรือหน่วยงานภายนอกที่ให้การสนับสนุนทำให้ท่านอยากทำงานวิจัย					
30. ท่านมีเพื่อนร่วมงานที่เต็มใจทำการวิจัยกับท่านเป็นจำนวนมาก					
31. ท่านมีเพื่อนต่างหน่วยงานที่เต็มใจทำการวิจัยกับท่านเป็นจำนวนมาก					
32. มีผู้ใช้ผลประโยชน์จากผลงานวิจัยของท่านหลากหลาย					
33. สมาชิกในครอบครัวของท่านสนับสนุนให้ท่านทำงานวิจัยได้อย่างเต็มที่					

ส่วนที่ 3 - ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1. จากปัจจัยทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านความรู้ ด้านการเงิน ด้านเวลา ด้านเครื่องมืออุปกรณ์ และด้านบุคลากรช่วยงานวิจัย ท่านคิดว่าปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการไม่ทำงานวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัย และท่านคิดว่าควรแก้ไขปัญหอย่างไร

2. ท่านคิดว่าแรงจูงใจด้านใดที่ก่อให้เกิดความต้องการในการทำงานวิจัย

3. ท่านคิดว่าจะพัฒนาตนเองในเรื่องการทำวิจัยในด้านใด

4. ท่านคิดว่าผู้บริหารในมหาวิทยาลัยควรสนับสนุนการทำวิจัยในเรื่องใด

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือและสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X})

สูตรการคำนวณ
$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^N X_i}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่ามัชฌิมเลขคณิต
	$\sum_{i=1}^N X_i$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของระดับความคิดเห็น
	N	แทน	จำนวนข้อคำถามทั้งหมดทั้งหมด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สูตรการคำนวณ
$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^N X_i^2}{N(N-1)} - \bar{X}^2}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum_{i=1}^N X_i^2$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้ตอบแบบสอบถามรายคน
	\bar{X}^2	แทน	ผลรวมทั้งหมดของระดับความคิดเห็นรายข้อของผู้ตอบแบบสอบถามรายคนยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

2. การวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

2.1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรสองกลุ่ม

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การทดสอบประชากรสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (two independent samples test) ดังนี้

1) กรณีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรเท่ากัน

$$\text{สูตรคำนวณ } t = \frac{(\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{S_p^2 \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ	\bar{Y}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่วัดได้ของกลุ่มที่ 1
	\bar{Y}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่วัดได้ของกลุ่มที่ 2
	μ_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลของกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 1
	μ_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลของกลุ่มประชากรกลุ่มที่ 2
	S_p^2	แทน	ความแปรปรวนรวม (pooled variances)
	n_1	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

2) กรณีความแปรปรวนของกลุ่มประชากรต่างกัน

$$\text{สูตรคำนวณ } t = \frac{(\bar{Y}_1 - \bar{Y}_2) - (\mu_1 - \mu_2)}{\sqrt{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ	S_1^2 และ S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
-------	---------------------	-----	--

2.2 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไป

ใช้รูปแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวด้วยสูตร

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

$$MS_b = \frac{\sum_i n_i (\bar{Y}_i - \bar{Y}_{..})^2}{J-1} \qquad MS_w = \frac{\sum_j \sum_i (Y_{ij} - \bar{Y}_j)^2}{N-J}$$

เมื่อ	J	แทน	จำนวนกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด
	N_j	แทน	จำนวนข้อมูลในกลุ่ม j
	\bar{Y}_j	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่ม j
	$\bar{Y}_{..}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลทั้งหมด

การเปรียบเทียบภายหลัง (post – hoc-comparison)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มีขั้นตอนการเปรียบเทียบภายหลัง (post – hoc comparison) ดังนี้

1) เมื่อทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของกลุ่มประชากรแล้วพบว่าไม่แตกต่างกัน

1.1) เปรียบเทียบภายหลังโดยใช้วิธีของ Scheffé' สำหรับกลุ่มตัวอย่างไม่เกิน 5 กลุ่ม

ย่อย

1.2) เปรียบเทียบภายหลังโดยใช้วิธีของ LSD สำหรับกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 5 กลุ่มขึ้นไป

2) เมื่อทดสอบความเท่ากันของความแปรปรวนของกลุ่มประชากรแล้วพบว่าแตกต่างกัน
เปรียบเทียบภายหลังโดยใช้วิธีของ Dunnett's T3

โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดผู้วิจัยใช้วิธีคำนวณด้วยโปรแกรม SPSS

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวกมลทิพย์ ศรีหาเศษ
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 67 หมู่ที่ 13 ตำบลเรณู อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม 48170
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ประจำสำนักวิจัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตบางเขน
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2546	ค.บ. จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2548	ค.ม. จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

T047137